

Tartalom

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Az Európai Unió Bírósága

2018/C 294/01	Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az <i>Európai Unió Hivatalos Lapjában</i>	1
---------------	--	---

V Hirdetmények

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

Bíróság

2018/C 294/02	C-203/16. P. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2018. június 28-i ítélete – Dirk Andres, a Heitkamp BauHolding GmbH vagyonszüvevényeként eljárva, kontra Európai Bizottság, Németországi Szövetségi Köztársaság (Fellebbezés – Állami támogatások – A veszteségek következő adóévekre történő átviteléről szóló német adójogszabályok [„szanalási rendelkezés”] – A támogatási programot a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése – Személyében érintett személy – Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése – Az „állami támogatás” fogalma – A szelektivitásra vonatkozó feltétel – A referenciakeret meghatározása – A tények jogi minősítése)	2
2018/C 294/03	C-208/16. P. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2018. június 28-i ítélete – Németországi Szövetségi Köztársaság kontra Dirk Andres (a Heitkamp BauHolding GmbH vagyonszüvevényeként), Európai Bizottság (Fellebbezés – Állami támogatások – A veszteségek következő adóévekre történő átviteléről szóló német adójogszabályok („szanalási rendelkezés”) – A támogatási programot a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése – Személyében érintett személy – Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése – Az „állami támogatás” fogalma – A szelektivitásra vonatkozó feltétel – A referenciakeret meghatározása – A tények jogi minősítése)	3

2018/C 294/04	C-209/16. P. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2018. június 28-i ítélete – Németországi Szövetségi Köztársaság kontra Lowell Financial Services GmbH, korábban GFKL Financial Services AG, Európai Bizottság (Fellebbezés – Állami támogatások – A veszteségek következő adóévekre történő átviteléről szóló német adójogszabályok [„szanálási rendelkezés”] – A támogatási programot a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése – Személyében érintett személy – Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése – Az „állami támogatás” fogalma – A szelektivitásra vonatkozó feltétel – A referenciakeret meghatározása – A tények jogi minősítése)	4
2018/C 294/05	C-219/16. P. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2018. június 28-i ítélete – Lowell Financial Services GmbH, korábban GFKL Financial Services AG kontra Európai Bizottság, Németországi Szövetségi Köztársaság (Fellebbezés – Állami támogatások – A veszteségek következő adóévekre történő átviteléről szóló német adójogszabályok [„szanálási rendelkezés”] – A támogatási programot a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése – Személyében érintett személy – Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése – Az „állami támogatás” fogalma – A szelektivitásra vonatkozó feltétel – A referenciakeret meghatározása – A tények jogi minősítése)	5
2018/C 294/06	C-451/16. sz. ügy: A Bíróság (Nagytanács) 2018. június 26-i ítélete (a Supreme Court of the United Kingdom [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – MB kontra Secretary of State for Work and Pensions (Előzetes döntéshozatal – 79/7/EGK irányelv – A férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód a szociális biztonság területén – Az állami nyugdíjak nemzeti rendszere – A nemváltoztatás elismerésének feltételei – Olyan nemzeti szabályozás, mely ezen elismerést az e nemváltoztatás előtt kötött házasság érvénytelenítésétől teszi függővé – Állami öregségi nyugdíj nyújtásának megtagadása egy nemet változtatott személy esetében a szerzett nemhez tartozó személyek számára előírt nyugdíjkorhatártól kezdődően – A nemen alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetés)	5
2018/C 294/07	C-564/16. P. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2018. június 28-i ítélete – az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) kontra Puma SE (Fellebbezés – Európai uniós védjegy – 207/2009/EK rendelet – A 8. cikk (5) bekezdése – 76. cikk – Felszólalási eljárás – Viszonylagos kizáró okok – 2868/95/EK rendelet – 19. szabály – Az 50. szabály (1) bekezdése – Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) által hozott, a korábbi védjegy jöhírnevét elismerő korábbi határozatok létezése – A megfelelő ügyintézés elve – E határozatoknak a későbbi felszólalási eljárásokban való figyelembevétele – Indokolási kötelezettség – Az EUIPO fellebbezési tanácsainak eljárásjogi kötelezettségei)	6
2018/C 294/08	C-635/16. P. sz. ügy: A Bíróság (tizedik tanács) 2018. június 28-i ítélete – Spliethoff's Bevrachtungskantoor BV kontra Európai Bizottság (Fellebbezés – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – A kereset tárgyának meghatározása – Az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközből (CEF) nyújtandó pénzügyi támogatás – A közlekedési ágazat 2014 – 2020 közötti programja – Ajánlattételi felhívás – Innovációs és Hálózati Projektek Végrehajtó Ügynökség (INEA) – A fellebbezőt pályázata elutasításáról tájékoztató elektronikus levél – A kiválasztott pályázatok listáját felállító utólagos európai bizottsági határozat – Hatékony bírói jogvédelem)	7
2018/C 294/09	C-2/17. sz. ügy: A Bíróság (tizedik tanács) 2018. június 28-i ítélete (a Tribunal Superior de Justicia de Galicia [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Instituto Nacional de la Seguridad Social kontra Jesús Crespo Rey (Előzetes döntéshozatal – Az egyrészről az Európai Közösség és annak tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás – Migráns munkavállalók szociális biztonsága – 883/2004/EK rendelet – A XI. melléklet „Spanyolország” szakaszának 2. pontja – Öregségi nyugdíj – Számítási mód – Elméleti összeg – Figyelembe veendő járulékalap – Külön megállapodás – A járulékalap megválasztása – A munkavállalót a legalacsonyabb járulékalap szerinti járulékfizetésre kötelező nemzeti szabályozás)	7
2018/C 294/10	C-57/17. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2018. június 28-i ítélete (a Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Eva Soraya Checa Honrado kontra Fondo de Garantía Salarial (Előzetes döntéshozatal – Szociálpolitika – A munkavállalók védelme a munkáltató fizetésképtelensége esetén – 2008/94/EK irányelv – A 3. cikk első bekezdése – Garanciaintézet által biztosított kifizetés – A munkaviszony megszűnése esetén járó végkielégítés – A munkavégzési hely olyan áthelyezése, amely a munkavállalót a lakóhelyének megváltoztatására kényszeríti – A munkaszerződés lényeges elemének megváltoztatása – A munkaszerződés munkavállaló általi megszüntetése – Az egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve)	8

2018/C 294/11	C-90/17. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2018. június 27-i ítélete (a Tribunal Arbitral Tributário [Centro de Arbitragem Administrativa [CAAD] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Portugália) – Turbogás Produtora Energética SA kontra Autoridade Tributária e Aduaneira (Előzetes döntéshozatal – 2003/96/EK irányelv – Az energiatermékek és a villamos energia adóztatása – A 21. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése – Saját felhasználásra villamos energiát előállító jogi személy – Kis villamosenergia-termelők – A 14. cikk (1) bekezdésének a) pontja – Villamos energia előállításához felhasznált energetikai termékek – Mentésítési kötelezettség)	9
2018/C 294/12	C-230/17. sz. ügy: A Bíróság (harmadik tanács) 2018. június 27-i ítélete (az Østre Landsret [Dánia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn kontra Udlændingestyrelsen (Előzetes döntéshozatal – Uniós polgárság – Az EUMSZ 21. cikk (1) bekezdése – 2004/38/EK irányelv – A tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jog – Uniós polgár harmadik állam állampolgárságával rendelkező családtagjának tartózkodási joga abban a tagállamban, amelynek állampolgárságával ez az uniós polgár rendelkezik – E családtagnak az érintett tagállam területére való beutazása az uniós polgár e tagállamba való visszatérését követően)	9
2018/C 294/13	C-246/17. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2018. június 27-i ítélete (a Conseil d'État [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ibrahima Diallo kontra État belge (Előzetes döntéshozatal – Európai uniós polgárság – 2004/38/EK irányelv – A 10. cikk (1) bekezdése – Uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártya iránti kérelem – Kiállítás – Határidő – A határozat elfogadása és közlése – A hat hónapos határidő elmulasztásának következményei – A tagállamok eljárási autonómiája – A tényleges érvényesülés elve)	10
2018/C 294/14	C-364/17. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2018. június 27-i ítélete (az Administrativen sad [Varna – Bulgária] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – „Varna Holidéis” EOOD kontra Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Előzetes döntéshozatal – A hozzáadottérték-adó (héa) közös rendszere – 2006/112/EK irányelv – Ingatlannak a Bolgár Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozását megelőzően történő értékesítése – Az adásvételi szerződés semmisségének a csatlakozást követően történő megállapítása – Az eredeti levonás korrekciójára irányuló kötelezettség – Értelmezés – A Bíróság hatásköre)	11
2018/C 294/15	C-459/17. és C-460/17. sz. egyesített ügyek: A Bíróság (hatodik tanács) 2018. június 27-i ítélete (a Conseil d'État [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) – SGI (C-459/17), Valérie SNC (C-460/17) kontra Ministre de l'Action et des Comptes publics (Előzetes döntéshozatal – A hozzáadottérték-adó (héa) közös rendszere – Az előzetesen megfizetett adó levonásához való jog – A levonási jog anyagi jogi feltételei – Tényleges termékértékesítés)	11
2018/C 294/16	C-512/17. sz. ügy: A Bíróság (ötödik tanács) 2018. június 28-i ítélete (a Sąd Rejonowy Poznań [Stare Miasto w Poznaniu – Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – a HR által indított eljárásban (Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Joghatóság, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban – 2201/2003/EK rendelet – A 8. cikk (1) bekezdése – A gyermek szokásos tartózkodási helye – Csecsemő – E tartózkodás helyének megállapítása tekintetében meghatározó körülmények)	12
2018/C 294/17	C-731/17. P. sz. ügy: A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-522/17. sz., Nap Innova Hoteles kontra ESZT ügyben 2017. december 4-én hozott végzése ellen a Nap Innova Hoteles által 2017. december 23-án benyújtott fellebbezés	13
2018/C 294/18	C-118/18. P. sz. ügy: A Törvényszék (harmadik tanács) T-771/15. sz., Hochmann Marketing kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ügyben 2017. december 12-én hozott ítélete ellen a Hochmann Marketing GmbH, korábban Bittorrent Marketing GmbH által 2018. február 14-én benyújtott fellebbezés	13
2018/C 294/19	C-318/18. sz. ügy: A Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgium) által 2018. május 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Oracle Belgium BVBA kontra Belgische Staat	14
2018/C 294/20	C-331/18. sz. ügy: A Krajský súd v Prešove (Szlovák Köztársaság) által 2018. május 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – TE kontra Pohotovost' s.r.o.	15

2018/C 294/21	C-341/18. sz. ügy: A Raad van State (Hollandia) által 2018. május 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid kontra J. és társai	16
2018/C 294/22	C-344/18. sz. ügy: Az Arbeidshof te Gent (Belgium) által 2018. május 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ISS Facility Services NV kontra Sonia Govaerts, Euroclean NV	16
2018/C 294/23	C-348/18. sz. ügy: A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2018. május 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice kontra Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)	17
2018/C 294/24	C-349/18. sz. ügy: A Vrederegrecht te Antwerpen (Belgium) által 2018. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) kontra Mbutuku Kanyeba	18
2018/C 294/25	C-350/18. sz. ügy: A Vrederegrecht te Antwerpen (Belgium) által 2018. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) kontra Larissa Nijs	18
2018/C 294/26	C-351/18. sz. ügy: A Vrederegrecht te Antwerpen (Belgium) által 2018. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) kontra Jean-Louis Anita Dedroog	19
2018/C 294/27	C-354/18. sz. ügy: A Tribunalul Bacău (Románia) által 2018. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu kontra SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl	20
2018/C 294/28	C-355/18. sz. ügy: A Landesgericht Salzburg (Ausztria) által 2018. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Barbara Rust-Hackner kontra Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	21
2018/C 294/29	C-356/18. sz. ügy: A Landesgericht Salzburg (Németország) által 2018. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Christian Gmoser kontra Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	22
2018/C 294/30	C-357/18. sz. ügy: A Landesgericht Salzburg (Ausztria) által 2018. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Bettina Plackner kontra Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich	23
2018/C 294/31	C-359/18. P. sz. ügy: A Törvényszék (hetedik tanács) T-80/16. sz., Shire Pharmaceuticals Ireland kontra EMA ügyben 2018. március 22-én hozott ítélete ellen az Európai Gyógyszerügynökség által 2018. június 1-jén benyújtott fellebbezés	23
2018/C 294/32	C-364/18. sz. ügy: A Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Olaszország) által 2018. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Eni SpA kontra Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze	24
2018/C 294/33	C-365/18. sz. ügy: A Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Olaszország) által 2018. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Shell Italia E & P SpA kontra Ministero dello Sviluppo Economico és társai	25
2018/C 294/34	C-366/18. sz. ügy: A Juzgado de lo Social de Madrid (Spanyolország) által 2018. június 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – José Manuel Ortiz Mesonero kontra UTE Luz Madrid Centro (tagjai: SICE S.A., Urbalux S.A., Imes API S.A., Extralux S.A. és Citelum Ibérica S.A.)	25
2018/C 294/35	C-367/18. sz. ügy: A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (mint Lucía Sánchez de la Peña örököse) kontra Administración del Estado	26
2018/C 294/36	C-373/18. sz. ügy: A Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugália) által 2018. június 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas kontra Autoridade Tributária e Aduaneira	27

2018/C 294/37	C-377/18. sz. ügy: A Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgária) által 2018. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – AH, PB, CX, KM és PH elleni büntetőeljárás	27
2018/C 294/38	C-380/18. sz. ügy: A Raad van State (Hollandia) által 2018. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, másik fél: E.P.	28
2018/C 294/39	C-381/18. sz. ügy: A Raad van State (Hollandia) által 2018. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – G. S., másik fél: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	28
2018/C 294/40	C-382/18. sz. ügy: A Raad van State (Hollandia) által 2018. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – V. G., másik fél: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	29
2018/C 294/41	C-383/18. sz. ügy: A Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Lengyelország) által 2018. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Lexitor Sp. z o.o kontra Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka z siedzibą w Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. z siedzibą we Wrocławiu, mBank S.A. z siedzibą w Warszawie	30
2018/C 294/42	C-385/18. sz. ügy: A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2018. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Arriva Italia Srl és társai kontra Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti	30
2018/C 294/43	C-386/18. sz. ügy: A College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Hollandia) által 2018. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	31
2018/C 294/44	C-387/18. sz. ügy: A Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Lengyelország) által 2018. június 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Delfarma Sp. z o.o. kontra Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	32
2018/C 294/45	C-389/18. sz. ügy: A tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgium) által 2018. június 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Brussels Securities SA kontra État belge	32
2018/C 294/46	C-397/18. sz. ügy: A Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanyolország) által 2018. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ana María Páez Juárez kontra Nobel Plastiques Ibérica, S.A.	33
2018/C 294/47	C-398/18. sz. ügy: A Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanyolország) által 2018. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Antonio Bocero Torrico kontra Instituto Nacional de la Seguridad Social és Tesorería General de la Seguridad Social	34
2018/C 294/48	C-399/18. sz. ügy: A College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Hollandia) által 2018. június 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV kontra Autoriteit Consument en Markt	35
2018/C 294/49	C-401/18. sz. ügy: A Krajský soud v Praze (Cseh Köztársaság) által 2018. június 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Herst, s.r.o. kontra v Odvolací finanční ředitelství	35
2018/C 294/50	C-403/18. P. sz. ügy: A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-274/15. sz., Alcogroup és Alcodis kontra Bizottság ügyben 2018. április 10-én hozott ítélete ellen az Alcogroup és az Alcodis által 2018. június 14-én benyújtott fellebbezés	37
2018/C 294/51	C-407/18. sz. ügy: A Višje sodišče v Mariboru (Szlovénia) által 2018. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Aleš Kuhar, Jožef Kuhar kontra Addiko Bank d.d.	37
2018/C 294/52	C-440/18. P. sz. ügy: A Törvényszék (második tanács) T-468/16. sz., Verein Deutsche Sprache e.V. kontra Európai Bizottság ügyben 2018. április 23-án hozott ítélete ellen a Verein Deutsche Sprache e.V. által 2018. július 4-én benyújtott fellebbezés	38
2018/C 294/53	C-443/18. sz. ügy: 2018. július 4-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Olasz Köztársaság	39

Törvényszék

2018/C 294/54	T-379/10. RENV és T-381/10. RENV. sz. egyesített ügyek: A Törvényszék 2018. július 3-i ítélete – Keramag Keramische Werke és társai kontra Bizottság („Verseny – Kartellek – A fürdőszobai szerelvények és felszerelések francia piaca – Az EUMSZ 101. cikknek és az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértését megállapító határozat – Bizonyos jogalanyoknak a kartellben való részvétele – A bizonyítékok újraértékelése”)	41
---------------	--	----

2018/C 294/55	T-222/14 RENV. sz. ügy: A Törvényszék 2018. július 4-i ítélete – Deluxe Entertainment Services Group kontra EUIPO (deluxe) („Európai uniós védjegy – A deluxe európai uniós ábrás védjegy bejelentése – Feltétlen kizáró ok – Megkülönböztető képesség hiánya – A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának] megsértése – Indokolási kötelezettség – A 207/2009 rendelet 75. cikkének [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 94. cikkének] megsértése”)	42
2018/C 294/56	T-616/15. sz. ügy: A Törvényszék 2018. július 3-i ítélete – Transtec kontra Bizottság („EFA – AKCS-ország – Cotonou-i Megállapodás – A kulturális kezdeményezésekkel kapcsolatban biztosított támogatási program a portugál nyelvű afrikai országokban – A Bissau-Guineában a program pénzügyi végrehajtásával megbízott jogalany részére a Bizottság által kifizetett összegek – Pénzügyi ellenőrzést követő visszatérítés – Követelések beszámítása – Arányosság – Jogalap nélküli gazdagodás – A szerződésen kívüli felelősség”)	42
2018/C 294/57	T-88/17. sz. ügy: A Törvényszék 2018. július 5-i ítélete – Spanyolország kontra Bizottság („EMVA – A 2007–2013-as programozási időszak utolsó végrehajtási éve – A tagállami kifizető ügynökségek számláinak végső elszámolása – Valamely összeget az Extremadura autonóm közösség vidékfejlesztési programja keretében újra fel nem használható összegnek minősítő határozat – Számítási módszer – Az 1698/2005/EK rendelet 69. cikkének (5b) bekezdése – Jogos bízalom”)	43
2018/C 294/58	T-98/17. sz. ügy: A Törvényszék 2018. május 30-i ítélete – RT kontra Európai Parlament („Közszolgálat – Tisztviselők – Betegszabadság – A személyzeti szabályzat 59. cikkének (1) bekezdése – A munkából egészségügyi okokból való távolléttel kapcsolatos orvosi vizsgálatokról és a rokkantsági támogatásra jogosult személyek időszakos orvosi vizsgálatairól szóló belső szabályzat – Orvosi igazolás – Az orvos aláírásának és bélyegzőjének hiánya – Interneten keresztül történő orvosi távkonkultáció – Az elfogadás megtagadása”)	44
2018/C 294/59	T-218/17. sz. ügy: A Törvényszék 2018. június 29-i ítélete – HF kontra Parlament („Közszolgálat – Szerződéses alkalmazottak – A személyzeti szabályzat 24. cikke – Segítségnyújtás iránti kérelem – A személyzeti szabályzat 12a. cikke – Lelki zaklatás – A munkahelyi zaklatással és annak megelőzésével foglalkozó tanácsadó bizottság – A segítségnyújtási kérelmet elutasító határozat – A meghallgatáshoz való jog – A kontradiktórius eljárás elve – A tanácsadó bizottság véleménye és a tanúk meghallgatásáról szóló jelentések közzétételének megtagadása – Az igazgatási eljárás időtartama – Észszerű határidő”)	45
2018/C 294/60	T-402/17. és T-403/17. sz. ügy: A Törvényszék 2018. július 3-i ítélete – Vienna International Hotelmanagement kontra EUIPO (Vienna House és VIENNA HOUSE) („Európai uniós védjegy – A Vienna House európai uniós szövegvédjegy és a VIENNA HOUSE európai uniós ábrás védjegy bejelentései – Feltétlen kizáró ok – Leíró jelleg – Megkülönböztető képesség hiánya – A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja [jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja]”)	45
2018/C 294/61	T-322/18. sz. ügy: 2018. május 23-án benyújtott kereset – García Ruiz kontra Parlament	46
2018/C 294/62	T-341/18. sz. ügy: 2018. május 31-én benyújtott kereset – NEC Corporation kontra Bizottság	47
2018/C 294/63	T-342/18. sz. ügy: 2018. május 30-án benyújtott kereset – Nichicon Corporation kontra Bizottság	48
2018/C 294/64	T-343/18. sz. ügy: 2018. június 3-án benyújtott kereset – Tokin Corporation kontra Bizottság	50
2018/C 294/65	T-344/18. sz. ügy: 2018. június 4-én benyújtott kereset – Rubycon és Rubycon Holdings kontra Bizottság	51
2018/C 294/66	T-351/18. sz. ügy: 2018. június 5-én benyújtott kereset – Ukrselhosprom PCF és Versobank kontra EKB	51
2018/C 294/67	T-363/18. sz. ügy: 2018. június 5-én benyújtott kereset – Nippon Chemi-Con Corporation kontra Bizottság	52
2018/C 294/68	T-380/18. sz. ügy: 2018. június 25-én benyújtott kereset – Intas Pharmaceuticals kontra EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)	54

2018/C 294/69	T-383/18. sz. ügy: 2018. június 26-án benyújtott kereset – Sta*Ware EDV Beratung kontra EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)	55
2018/C 294/70	T-386/18. sz. ügy: 2018. június 27-én benyújtott kereset – Iccrea Banca kontra Bizottság és ESZT	56
2018/C 294/71	T-393/18. sz. ügy: 2018. június 28-án benyújtott kereset – Mellifera kontra Bizottság	57
2018/C 294/72	T-399/18. sz. ügy: 2018. június 27-én benyújtott kereset – TrekStor kontra EUIPO (Theatre)	58
2018/C 294/73	T-404/18. sz. ügy: 2018. július 2-án benyújtott kereset – Zhadanov kontra EUIPO (PDF Expert)	59
2018/C 294/74	T-405/18. sz. ügy: 2018. július 3-án benyújtott kereset – Holmer Dahl kontra ESZT	59
2018/C 294/75	T-412/18. sz. ügy: 2018. július 2-án benyújtott kereset – mobile.de kontra EUIPO – Droujestvo S Ogranichena Otvornost „Rezon” (mobile.ro)	60
2018/C 294/76	T-413/18. sz. ügy: 2018. július 4-én benyújtott kereset – Portigon kontra ESZT	61
2018/C 294/77	T-415/18. sz. ügy: 2018. július 4-én benyújtott kereset – Silgan Closures és Silgan Holdings kontra Bizottság	62
2018/C 294/78	T-421/18. sz. ügy: 2018. július 10-én benyújtott kereset – Bauer Radio kontra EUIPO – Weinstein (MUSIKISS)	63
2018/C 294/79	T-423/18. sz. ügy: 2018. július 6-án benyújtott kereset – Fissler kontra EUIPO (vita)	64

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az Európai Unió Hivatalos Lapjában

(2018/C 294/01)

Utolsó kiadvány

HL C 285., 2018.8.13.

Korábbi közzétételek

HL C 276., 2018.8.6.

HL C 268., 2018.7.30.

HL C 259., 2018.7.23.

HL C 249., 2018.7.16.

HL C 240., 2018.7.9.

HL C 231., 2018.7.2.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Bíróság (második tanács) 2018. június 28-i ítélete – Dirk Andres, a Heitkamp BauHolding GmbH vagyongfelügyelőjeként eljárva, kontra Európai Bizottság, Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-203/16. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Állami támogatások – A veszteségek következő adóévekre történő átviteléről szóló német adójogszabályok [„szanálási rendelkezés”] – A támogatási programot a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése – Személyében érintett személy – Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése – Az „állami támogatás” fogalma – A szelektivitásra vonatkozó feltétel – A referenciakeret meghatározása – A tények jogi minősítése)

(2018/C 294/02)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Dirk Andres, a Heitkamp BauHolding GmbH vagyongfelügyelőjeként eljárva (képviselők: W. Niemann, S. Geringhoff és P. Dodos Rechtsanwälte)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: R. Lyal, T. Maxian Rusche és K. Blanck-Putz meghatalmazottak), Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: T. Henze és R. Kanitz meghatalmazottak)

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Bíróság a csatlakozó fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság az Európai Unió Törvényszéke 2016. február 4-i Heitkamp BauHolding kontra Bizottság ítélete (T-287/11, EU:T:2016:60) rendelkező részének 2. és 3. pontját hatályon kívül helyezi.
- 3) A Bíróság a Németország által nyújtott C 7/10 (korábbi CP 250/09 és NN 5/10) sz. állami támogatásról (KStG, szanálási rendelkezés) szóló, 2011. január 26-i 2011/527/EU bizottsági határozatot megsemmisíti.
- 4) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi saját költségein felül a Heitkamp BauHolding GmbH vagyongfelügyelőjeként eljáró Dirk Andres részéről mind az elsőfokú eljárással, mind a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.

5) A Németországi Szövetségi Köztársaság maga viseli a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 211., 2016.6.13.

A Bíróság (második tanács) 2018. június 28-i ítélete – Németországi Szövetségi Köztársaság kontra Dirk Andres (a Heitkamp BauHolding GmbH vagyonfelügyelője), Európai Bizottság

(C-208/16. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Állami támogatások – A veszteségek következő adóévekre történő átviteléről szóló német adójogszabályok („szanálási rendelkezés”) – A támogatási programot a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése – Személyében érintett személy – Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése – Az „állami támogatás” fogalma – A szelektivitásra vonatkozó feltétel – A referenciakeret meghatározása – A tények jogi minősítése)

(2018/C 294/03)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: T. Henze és R. Kanitz meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Dirk Andres (a Heitkamp BauHolding GmbH vagyonfelügyelője) (képviselők: W. Niemann, S. Geringhoff, és P. Dodos Rechtsanwälte), Európai Bizottság (képviselők: R. Lyal, T. Maxian Rusche és K. Blanck-Putz meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a csatlakozó fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Unió Törvényszéke 2016. február 4-i Heitkamp BauHolding kontra Bizottság (T-287/11, EU:T:2016:60) ítélete rendelkező részének 2. és 3. pontját.
- 3) A Bíróság megsemmisíti a Németország által a társasági adóról szóló törvényben előírt szanálási rendelkezés formájában nyújtott (KStG, szanálási rendelkezés) C 7/10 (korábbi CP 250/09 és NN 5/10) sz. állami támogatásról szóló, 2011. január 26-i 2011/527/EU bizottsági határozatot.
- 4) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás során felmerült saját költségein felül a Németországi Szövetségi Köztársaság részéről a fellebbezési eljárás során felmerült költségeket, valamint a Heitkamp BauHolding GmbH vagyonfelügyelőjeként eljáró Dirk Andres részéről mind az elsőfokú eljárás, mind a fellebbezési eljárás során felmerült költségeket.

⁽¹⁾ HL C 211., 2016.6.13.

A Bíróság (második tanács) 2018. június 28-i ítélete – Németországi Szövetségi Köztársaság kontra Lowell Financial Services GmbH, korábban GFKL Financial Services AG, Európai Bizottság

(C-209/16. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Állami támogatások – A veszteségek következő adóévekre történő átviteléről szóló német adójogszabályok [„szanálási rendelkezés”] – A támogatási programot a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése – Személyében érintett személy – Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése – Az „állami támogatás” fogalma – A szelektivitásra vonatkozó feltétel – A referenciakeret meghatározása – A tények jogi minősítése)

(2018/C 294/04)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: T. Henze és R. Kanitz meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Lowell Financial Services GmbH, korábban GFKL Financial Services AG (képviselők: M. Schweda, M. Knebelberger és F. Loose Rechtsanwälte), Európai Bizottság (képviselők: R. Lyal, T. Maxian Rusche és K. Blanck-Putz meghatalmazottak)

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Bíróság a csatlakozó fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság az Európai Unió Törvényszéke 2016. február 4-i GFKL Financial Services kontra Bizottság ítélete (T-620/11, EU:T:2016:59) rendelkező részének 2. és 3. pontját hatályon kívül helyezi.
- 3) A Bíróság a Németország által nyújtott C 7/10 (korábbi CP 250/09 és NN 5/10) sz. állami támogatásról (KStG, szanálási rendelkezés) szóló, 2011. január 26-i 2011/527/EU bizottsági határozatot megsemmisíti.
- 4) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a mind az elsőfokú eljárással, mind a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült saját költségein felül a Németországi Szövetségi Köztársaság részéről a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült költségek, valamint a Lowell Financial Services GmbH részéről az elsőfokú eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.
- 5) A Lowell Financial Services GmbH maga viseli a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 222., 2016.6.20.

A Bíróság (második tanács) 2018. június 28-i ítélete – Lowell Financial Services GmbH, korábban GFKL Financial Services AG kontra Európai Bizottság, Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-219/16. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Állami támogatások – A veszteségek következő adóévekre történő átviteléről szóló német adójogszabályok [„szanálási rendelkezés”] – A támogatási programot a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése – Személyében érintett személy – Az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése – Az „állami támogatás” fogalma – A szelektivitásra vonatkozó feltétel – A referenciakeret meghatározása – A tények jogi minősítése)

(2018/C 294/05)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Lowell Financial Services GmbH, korábban GFKL Financial Services AG (képviselők: M. Schweda, J. Eggers, M. Knebelberger és F. Loose Rechtsanwälte)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: R. Lyal, T. Maxian Rusche és K. Blanck-Putz meghatalmazottak), Németországi Szövetségi Köztársaság

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Bíróság a csatlakozó fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság az Európai Unió Törvényszéke 2016. február 4-i GFKL Financial Services kontra Bizottság ítélete (T-620/11, EU:T:2016:59) rendelkező részének 2. és 3. pontját hatályon kívül helyezi.
- 3) A Bíróság a Németország által nyújtott C 7/10 (korábbi CP 250/09 és NN 5/10) sz. állami támogatásról (KStG, szanálási rendelkezés) szóló, 2011. január 26-i 2011/527/EU bizottsági határozatot megsemmisíti.
- 4) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi saját költségein felül a Lowell Financial Services GmbH részéről mind az elsőfokú eljárással, mind a fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 222., 2016.6.20.

A Bíróság (Nagytanács) 2018. június 26-i ítélete (a Supreme Court of the United Kingdom [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – MB kontra Secretary of State for Work and Pensions

(C-451/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – 79/7/EGK irányelv – A férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód a szociális biztonság területén – Az állami nyugdíjak nemzeti rendszere – A nemváltoztatás elismerésének feltételei – Olyan nemzeti szabályozás, mely ezen elismerést az e nemváltoztatás előtt kötött házasság érvénytelenítésétől teszi függővé – Állami öregségi nyugdíj nyújtásának megtagadása egy nemet változtatott személy esetében a szerzett nemhez tartozó személyek számára előírt nyugdíjkorhatártól kezdődően – A nemen alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetés)

(2018/C 294/06)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Supreme Court of the United Kingdom

Az alapeljárás felei

Felperes: MB

Alperes: Secretary of State for Work and Pensions

Rendelkező rész

A férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló, 1978. december 19-i 79/7/EGK tanácsi irányelvet, és különösen annak 4. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdését, annak 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik francia bekezdésével és 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nemcsak fizikai, szociális és pszichológiai feltételeket ír elő a nemét megváltoztató személy számára, hanem azt is, hogy ne éljen házasságban az e nemváltoztatás folytán szerzett neméhez tartozó személlyel, annak érdekében, hogy az e szerzett neméhez tartozó személyekre irányadó törvényes nyugdíjkorhatár elérésétől jogosult lehessen az állami öregségi nyugdíjra.

⁽¹⁾ HL C 383., 2016.10.17.

A Bíróság (második tanács) 2018. június 28-i ítélete – az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) kontra Puma SE

(C-564/16. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Európai uniós védjegy – 207/2009/EK rendelet – A 8. cikk (5) bekezdése – 76. cikk – Felszólalási eljárás – Viszonylagos kizáró okok – 2868/95/EK rendelet – 19. szabály – Az 50. szabály (1) bekezdése – Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) által hozott, a korábbi védjegy jóhírnevét elismerő korábbi határozatok létezése – A megfelelő ügyintézés elve – E határozatoknak a későbbi felszólalási eljárásokban való figyelembevételére – Indokolási kötelezettség – Az EUIPO fellebbezési tanácsainak eljárásjogi kötelezettségei)

(2018/C 294/07)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselők: D. Botis és D. Hanf meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: Puma SE (képviselő: P. González-Bueno Catalán de Ocón abogado)

Az ítélet rendelkező része

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalát (EUIPO) kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 86., 2017.3.20.

A Bíróság (tizedik tanács) 2018. június 28-i ítélete – Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV kontra Európai Bizottság

(C-635/16. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – A kereset tárgyának meghatározása – Az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközből (CEF) nyújtandó pénzügyi támogatás – A közlekedési ágazat 2014 – 2020 közötti programja – Ajánlattételi felhívás – Innovációs és Hálózati Projektek Végrehajtott Ügynökség (INEA) – A fellebbezőt pályázata elutasításáról tájékoztató elektronikus levél – A kiválasztott pályázatok listáját felállító utólagos európai bizottsági határozat – Hatékony bírói jogvédelem)

(2018/C 294/08)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (képviselő: Y. de Vries, advocaat)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: J. Samnadda és J. Hottiaux meghatalmazottak)

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2016. október 11-i Spliethoff's Bevrachtingskantoor kontra Bizottság végzését (T-564/15, nem tették közzé, EU:T:2014:611) hatályon kívül helyezi.
- 2) A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.
- 3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

⁽¹⁾ HL C 70., 2017.3.6.

A Bíróság (tizedik tanács) 2018. június 28-i ítélete (a Tribunal Superior de Justicia de Galicia [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Instituto Nacional de la Seguridad Social kontra Jesús Crespo Rey

(C-2/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Az egyrészről az Európai Közösség és annak tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás – Migráns munkavállalók szociális biztonsága – 883/2004/EK rendelet – A XI. melléklet „Spanyolország” szakaszának 2. pontja – Öregségi nyugdíj – Számítási mód – Elméleti összeg – Figyelembe veendő járulékalap – Külön megállapodás – A járulékalap megválasztása – A munkavállalót a legalacsonyabb járulékalap szerinti járulékfizetésre kötelező nemzeti szabályozás)

(2018/C 294/09)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Az alapeljárás felei

Felperes: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Alperes: Jesús Crespo Rey

Az eljárásban részt vesz: Tesorería General de la Seguridad Social

Rendelkező rész

Az egyrésről az Európai Közösség és tagállamai, másrésről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló, 1999. június 21-én Luxembourgban aláírt megállapodást úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes valamely tagállam olyan nemzeti szabályozása, mint amilyen az alapeljárásban szerepel, amely a szóban forgó tagállam társadalombiztosításával külön megállapodást kötő migráns munkavállalót arra kötelezi, hogy a legalacsonyabb járulékalap szerint fizessen járulékot, olyan módon, hogy a nyugdíja elméleti összegének kiszámítása során az említett tagállam illetékes intézménye az ezen megállapodás által lefedett időszakot az ugyanezen tagállamban szerzett időszakokkal egyenértékűnek tekinti, és e számítás szempontjából csak az említett megállapodás alapján fizetett járulékokat veszi figyelembe, noha e munkavállaló – mielőtt élt volna a szabad mozgáshoz való jogával – a szóban forgó tagállamban a legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalapok szerint fizetett járulékot, míg az olyan, belföldi munkavállalónak, aki nem élt a szabad mozgáshoz való jogával, és ilyen megállapodást köt, lehetősége van a legalacsonyabb járulékalapot meghaladó mértékű járulékalapok szerint járulékot fizetni.

⁽¹⁾ HL C 104., 2017.4.3.

A Bíróság (hetedik tanács) 2018. június 28-i ítélete (a Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Eva Soraya Checa Honrado kontra Fondo de Garantía Salarial

(C-57/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Szociálpolitika – A munkavállalók védelme a munkáltató fizetéseképtelensége esetén – 2008/94/EK irányelv – A 3. cikk első bekezdése – Garanciaintézet által biztosított kifizetés – A munkaviszony megszűnése esetén járó végkielégítés – A munkavégzési hely olyan áthelyezése, amely a munkavállalót a lakóhelyének megváltoztatására kényszeríti – A munkaszerződés lényeges elemének megváltoztatása – A munkaszerződés munkavállaló általi megszüntetése – Az egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve)

(2018/C 294/10)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Az alapeljárás felei

Felperes: Eva Soraya Checa Honrado

Alperes: Fondo de Garantía Salarial

Rendelkező rész

A munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelméről szóló, 2008. október 22-i 2008/94/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének első bekezdését úgy kell értelmezni, hogy ha az érintett nemzeti szabályozás szerint a munkaszerződésnek a munkavállaló szándékából történő megszüntetése esetén, valamint – a kérdést előterjesztő bíróság által vizsgált – objektív okok miatti elbocsátás esetén jogszabály alapján járó bizonyos kártérítések e rendelkezés értelmében „a munkaviszony megszűnése esetén járó végkielégítések” fogalma alá tartoznak, akkor szintén ugyanezen fogalom alá kell tartozniuk a munkaszerződésnek a munkavállaló szándékából amiatt történő megszüntetéséért jogszabály alapján járó kártérítéseknek, hogy a munkavégzési hely munkáltató általi áthelyezése a munkavállalót arra kötelezi, hogy a lakóhelyét változtassa meg.

⁽¹⁾ HL C 121., 2017.4.18.

A Bíróság (első tanács) 2018. június 27-i ítélete (a Tribunal Arbitral Tributário [Centro de Arbitragem Administrativa [CAAD] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Portugália] – Turbogás Produtora Energética SA kontra Autoridade Tributária e Aduaneira

(C-90/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – 2003/96/EK irányelv – Az energiatermékek és a villamos energia adóztatása – A 21. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdése – Saját felhasználásra villamos energiát előállító jogi személy – Kis villamosenergia-termelők – A 14. cikk (1) bekezdésének a) pontja – Villamos energia előállításához felhasznált energetikai termékek – Mentésítési kötelezettség)

(2018/C 294/11)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Az alapeljárás felei

Felperes: Turbogás Produtora Energética SA

Alperes: Autoridade Tributária e Aduaneira

Rendelkező rész

Az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv 21. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdését, valamint 14. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló jogi személy, amely saját felhasználásra állít elő villamos energiát, jelentőségétől és elsődlegesen gyakorolt gazdasági tevékenységétől függetlenül az ezen előbbi rendelkezés értelmében vett „forgalmazónak” kell tekinteni, amelynek a villamos energia termelésére irányuló villamos energia fogyasztása mindazonáltal az említett 14. cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírt kötelező mentesség hatálya alá tartozik.

⁽¹⁾ HL C 144., 2017.5.8.

A Bíróság (harmadik tanács) 2018. június 27-i ítélete (az Østre Landsret [Dánia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn kontra Udlændingestyrelsen

(C-230/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Uniós polgárság – Az EUMSZ 21. cikk (1) bekezdése – 2004/38/EK irányelv – A tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jog – Uniós polgár harmadik állam állampolgárságával rendelkező családtagjának tartózkodási joga abban a tagállamban, amelynek állampolgárságával ez az uniós polgár rendelkezik – E családtagnak az érintett tagállam területére való beutazása az uniós polgár e tagállamba való visszatérését követően)

(2018/C 294/12)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperesek: Erdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn

Alperes: Udlændingestyrelsen

Rendelkező rész

Az EUMSZ 21. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes egy olyan tagállami szabályozás, amely nem írja elő az uniós jog szerinti származékos tartózkodási jog biztosítását az e tagállam állampolgárságával rendelkező és – az uniós jog értelmében és azzal összhangban – egy másik tagállamban való tartózkodását követően oda visszatérő uniós polgár harmadik állam állampolgárságával rendelkező családtagja számára, amikor az érintett uniós polgár említett családtagja nem a szóban forgó uniós polgár ebbe a tagállamba történő visszatérése „természetes következményeként” utazott be ezen uniós polgár származási tagállama területére, vagy nyújtott be ott tartózkodási engedély iránti kérelmet, feltéve, hogy az ilyen szabályozás előírja átfogó értékelés keretében egyéb releváns elemek figyelembevételét is, különösen azokat, amelyek az uniós polgár említett tagállamba való visszatérése és a harmadik állam állampolgárságával rendelkező családtagjának ugyanazon tagállamba való beutazása között eltelt idő ellenére bizonyítani tudják, hogy a fogadó tagállamban megteremtett és megszilárdult családi élet nem ért véget, olyan módon, hogy az igazolja a származékos tartózkodási jognak az érintett családtag részére történő biztosítását, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

(¹) HL C 213., 2017.7.3.

A Bíróság (első tanács) 2018. június 27-i ítélete (a Conseil d'État [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ibrahima Diallo kontra État belge

(C-246/17. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – Európai uniós polgárság – 2004/38/EK irányelv – A 10. cikk (1) bekezdése – Uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártya iránti kérelem – Kiállítás – Határidő – A határozat elfogadása és közzéte – A hat hónapos határidő elmulasztásának következményei – A tagállamok eljárási autonómiája – A tényleges érvényesülés elve)

(2018/C 294/13)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felperes: Ibrahima Diallo

Alperes: État belge

Rendelkező rész

- 1) Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az európai uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártya iránt benyújtott kérelemre vonatkozó határozatot az e rendelkezésben előírt hat hónapos határidőn belül kell meghozni és közzéte.
- 2) A 2004/38 irányelvet akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes egy olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely előírja az illetékes nemzeti hatóságoknak az európai uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártyának az érintett számára hivatalból való kiállítását, amennyiben a 2004/38 irányelv 10. cikkének (1) bekezdésében foglalt határidő letelt, annak előzetes megállapítása nélkül, hogy az érintett ténylegesen teljesíti-e a fogadó tagállamban az uniós joggal összhangban való tartózkodás feltételeit.

- 3) Az uniós jogot akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti ítélkezési gyakorlat, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amelynek értelmében az európai uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártya kiállítását megtagadó határozat bírósági megsemmisítését követően az illetékes nemzeti hatóságnak automatikusan ismét teljes egészében rendelkezésére áll a 2004/38 irányelv 10. cikkének (1) bekezdésében megállapított hat hónapos határidő.

⁽¹⁾ HL C 231., 2017.7.17.

A Bíróság (hatodik tanács) 2018. június 27-i ítélete (az Administrativen sad [Varna – Bulgária] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – „Varna Holidéis” EOOD kontra Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(C-364/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A hozzáadottérték-adó (héta) közös rendszere – 2006/112/EK irányelv – Ingatlannak a Bolgár Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozását megelőzően történő értékesítése – Az adásvételi szerződés semmisségének a csatlakozást követően történő megállapítása – Az eredeti levonás korrekciójára irányuló kötelezettség – Értelmezés – A Bíróság hatásköre)

(2018/C 294/14)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen sad – Varna

Az alapeljárás felei

Felperes: „Varna Holidéis” EOOD

Alperes: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Rendelkező rész

Az Európai Unió Bírósága nem rendelkezik hatáskörrel az Administrativen sad – Varna (várnai közigazgatási bíróság, Bulgária) által előterjesztett kérdések megválaszolására.

⁽¹⁾ HL C 269., 2017.8.14.

A Bíróság (hatodik tanács) 2018. június 27-i ítélete (a Conseil d’État [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) – SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17) kontra Ministre de l’Action et des Comptes publics

(C-459/17. és C-460/17. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A hozzáadottérték-adó (héta) közös rendszere – Az előzetesen megfizetett adó levonásához való jog – A levonási jog anyagi jogi feltételei – Tényleges termékértékesítés)

(2018/C 294/15)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d’État

Az alapeljárás felei

Felperesek: SGI (C-459/17), Valériane SNC (C-460/17)

Alperes: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Rendelkező rész

Az 1991. december 16-i 91/680/EK tanácsi irányelvvel módosított, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 17. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a számla adóalany címzettjétől az e számlán feltüntetett hű levonásához való jog megtagadásához elegendő, ha a hatóság bizonyítja, hogy azon ügyletek, amelyekre e számla vonatkozik, ténylegesen nem kerültek teljesítésre.

⁽¹⁾ HL C 347., 2017.10.16.

A Bíróság (ötödik tanács) 2018. június 28-i ítélete (a Sąd Rejonowy Poznań [Stare Miasto w Poznaniu – Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – a HR által indított eljárásban

(C-512/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Joghatóság, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban – 2201/2003/EK rendelet – A 8. cikk (1) bekezdése – A gyermek szokásos tartózkodási helye – Csecsemő – E tartózkodás helyének megállapítása tekintetében meghatározó körülmények)

(2018/C 294/16)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Az alapeljárás felei

Felperes: HR

Az eljárásban részt vesz: KO, Prokuratura Rejonowa Poznań Stare Miasto w Poznaniu

Rendelkező rész

A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet 8. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a gyermek e rendelet szerinti szokásos tartózkodási helye megfelel annak a helynek, ahol tényszerűen az életének a központja van. Egybevágó tények csoportja alapján a nemzeti bíróság feladata annak megállapítása, hogy hol volt e központ a gyermek feletti szülői felelősségre vonatkozó kérelem benyújtásakor. E tekintetben az olyan ügyben, mint amely az alapügy tárgyát képezi, az e bíróság által megállapított tényekre tekintettel az alábbi körülmények összessége meghatározó:

— annak ténye, hogy a gyermek a születése óta a szülei különválásáig általában velük lakott egy adott helyen;

- az a körülmény, amely szerint a házaspár különválása óta a gyermek feletti felügyeleti jogot ténylegesen gyakorló szülő napi szinten továbbra is e helyen tartózkodik vele, és határozatlan időre szóló munkaviszony keretében ott folytatja szakmai tevékenységét, és
- az a tény, hogy a gyermek az említett helyen rendszeres kapcsolatot tart a másik szülőjével, aki továbbra is ugyanezen a helyen tartózkodik.

Ezzel szemben az olyan ügyben, mint amilyen az alapügyben szerepel, nem tekinthető meghatározó körülménynek:

- a gyermek feletti felügyeleti jogot ténylegesen gyakorló szülő által a szabadságai keretében és az ünnepek alkalmával korábban vele töltött tartózkodások a származási tagállama területén;
- a szóban forgó szülő gyökerei, a gyermeknek e tagállamhoz való, ebből következő kulturális kapcsolódásai és az említett tagállamban tartózkodó családdal fennálló kapcsolatai, és t
- az említett szülő arra vonatkozó esetleges szándéka, hogy a gyermekkel ugyanezen tagállamban telepedjen le a jövőben.

(¹) HL C 412., 2017.12.4.

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-522/17. sz., Nap Innova Hoteles kontra ESZT ügyben 2017. december 4-én hozott végzése ellen a Nap Innova Hoteles által 2017. december 23-án benyújtott fellebbezés

(C-731/17. P. sz. ügy)

(2018/C 294/17)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: Nap Innova Hoteles, S. L. (képviselő: L. Hernández Cabeza ügyvéd)

A másik/többi fél az eljárásban: Egységes szanálási Testület

A Bíróság (kilencedik tanács) 2018. július 5-én hozott végzésével elutasította a fellebbezést és a Nap Innova Hoteles, S. L.-t kötelezte saját költségei viselésére.

A Törvényszék (harmadik tanács) T-771/15. sz., Hochmann Marketing kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ügyben 2017. december 12-én hozott ítélete ellen a Hochmann Marketing GmbH, korábban Bittorrent Marketing GmbH által 2018. február 14-én benyújtott fellebbezés

(C-118/18. P. sz. ügy)

(2018/C 294/18)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Hochmann Marketing GmbH, korábban Bittorrent Marketing GmbH (képviselő: C. Hoppe ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

2018. június 28-i végzésével a Bíróság (kilencedik tanács) megállapította, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan.

A Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgium) által 2018. május 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Oracle Belgium BVBA kontra Belgische Staat

(C-318/18. sz. ügy)

(2018/C 294/19)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Az alapeljárás felei

Felperes: Oracle Belgium BVBA

Alperes: Belgische Staat

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2016. január 11-i európai bizottsági határozat (SA.37667) 2. cikkének (2) bekezdését, amely szerint „[a]z (1) bekezdésben leírt visszatérítést követően a kedvezményezettek által még vissza nem fizetett[,] [a Belgium által a Tekelec International BVBA-nak biztosított, a 2009-es, 2010-es, 2011-es és 2012-es üzleti évre vonatkozó, a belga adóhatóság feltételes adómegállapító határozatokért felelős hivatalának 2008. július 1-jei határozatával jóváhagyott, az úgynevezett »többletnyereség« adómentessége formájában nyújtott, jogellenesnek nyilvánított támogatási intézkedésen alapuló] összegeket az a vállalatcsoport fizeti vissza, amelyhez a kedvezményezett tartozik”, hogy a támogatás kedvezményezettjének (a Tekelec International BVBA-nak) egy új vállalatcsoport (az Oracle-csoport) általi – a (2009-es, 2010-es, 2011-es és 2012-es üzleti évekre vonatkozó) támogatási intézkedés befejeződését követő és a támogatási intézkedés megengedhetőségének Európai Bizottság általi (a 2013. december 19-i levéllel megindított) vizsgálatának kezdetét megelőző – (2013. június 10-én történt) átvétele esetén „a vállalatcsoport [...], amelyhez a kedvezményezett tartozik”, a vevő vállalatcsoportja lesz, vagy az eladó vállalatcsoportja marad?
- 2) Amennyiben az első kérdésre adandó válasz, függetlenül a jogellenesnek nyilvánított támogatási intézkedés (gazdasági vagy adózási) jellegétől, attól a kérdéstől függ, hogy az átvételi ár a piacnak megfelelő volt-e, azaz az eladó vállalatcsoportja marad a kedvezményezett, ha az átvételi ár a piacnak megfelelő, különösen ha az említett támogatási intézkedés értéke az átvételi árba beépítésre került, illetve a vevő vállalatcsoportja lesz a kedvezményezett, ha az átvételi ár a piaci ár alatti, konkrétan, ha az említett támogatási intézkedés értéke az átvételi árba nem vagy nem teljesen került beépítésre, kit terhel a bizonyítási teher a jogellenesnek nyilvánított támogatási intézkedésnek a vevő vállalatcsoportjától vagy annak egy részétől való visszakövetelése esetén: az új vállalatcsoportnak vagy annak az igényérvényesítéssel érintett részének kell bizonyítania, hogy az átvételi ár a piacnak megfelelő volt, vagy a visszakövetelő szervnek, a belga államnak kell bizonyítania, hogy az átvételi ár a piaci ár alatt volt?
- 3) Amennyiben ezzel szemben az első kérdésre adandó válasz a kérdéses támogatási intézkedés adóügyi jellege miatt nem függ attól a kérdéstől, hogy az átvételi ár a piacnak megfelelő-e, mi alapján kell eldönteni, hogy az átvétel révén melyik „vállalatcsoport [az], amelyhez a kedvezményezett tartozik”?

A Krajský súd v Prešove (Szlovák Köztársaság) által 2018. május 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – TE kontra Pohotovost' s.r.o.

(C-331/18. sz. ügy)

(2018/C 294/20)

Az eljárás nyelve: szlovák

A kérdést előterjesztő bíróság

Krajský súd v Prešove

Az alapeljárás felei

Felperes: TE

Alperes: Pohotovost' s.r.o.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A. A C-42/15. sz. ügyben hozott ítéletet⁽¹⁾ követően a szlovák jogalkotó 2018. május 1-jei hatállyal törölte a zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebitel'ských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebitel'ov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (a fogyasztási hitelekéről és a fogyasztóknak nyújtott egyéb kölcsönökről és hitelekéről, valamint bizonyos törvények módosításáról és kiegészítéséről szóló 129/2010. sz. törvény; a továbbiakban: 129/2010. sz. törvény) 9. cikkében szereplő „a tőke, a kamatok és az egyéb költségek” szavakat mint a hitel visszafizetésére vonatkozó szerződéses elemeket, megszüntetve így módon a törvény által a fogyasztóknak a fogyasztói hitelszerződésekben biztosított azon jogot, hogy bármely módon (nem csak amortizációs táblázatokban) feltüntetésre kerüljön a tőke, a kamatok és a költségek visszafizetésének, valamint az e jog megsértéséért kiszabható szankció ütemezése.
- B. Bár 2018. május 1-jét követően a törvénymódosítás lehetővé tette a Bíróság ítéletének jobb végrehajtását, a fogyasztókkal 2018. május 1-jét megelőzően kötött szerződésekre vonatkozó jogvitákban a [szlovák] bíróságok oly módon reagáltak [a Bíróság ítéletére], hogy lényegében ugyanarra az eredményre jutottak, mint amelyet a jogalkotó szándékozott elérni az uniós jog megfelelő értelmezésének elfogadásával.
- C. Ezen összefüggésben a Bíróság elé terjesztett kérdés az uniós jognak az irányelvek közvetlen hatálya alkalmazása keretében történő értelmezésére vonatkozik. Tekintettel azon határozatok jelentős számára, amelyekkel a múltban a bíróságok elismerték, hogy a 129/2010 törvény biztosította a fogyasztók azon jogát, hogy megismerhessék a tőke, a kamatok és a költségek fizetésének ütemezését, a Bíróság elé a következő kérdés kerül előterjesztésre:

Valamely irányelv közvetlen hatályának a magánszemélyek közötti horizontális jogviszonyok közötti, a célból történő megvalósításának során, hogy valamennyi értelmezési módszer és a teljes nemzeti jog alkalmazásával biztosítani lehessen az irányelv teljes érvényesülését, a jogbiztonság elve egy 2018. május 1-je előtt kötött fogyasztási hitelszerződésre vonatkozó jogvitában lehetővé teszi-e a bíróság számára, hogy olyan határozatot hozzon, amely ugyanazon joghatásokkal jár, mint a jogalkotó által a 2018. május 1-jei 42/15. sz. ítélet végrehajtása céljából elfogadott jogszabály-módosítás?

Abban az esetben, ha a Bíróság az első kérdésre azt a választ adja, hogy a jogbiztonság elve az irányelv hatályának a magánszemélyek közötti horizontális jogviszonyok közötti az irányelv teljes érvényesülésének céljából történő megvalósítása során lehetővé teszi a bíróság számára, hogy olyan határozatot hozzon, amely ugyanazon joghatásokkal jár, mint a jogalkotó által a 2018. május 1-jei 42/15. sz. ítélet végrehajtása céljából elfogadott jogszabály-módosítás, a következő további kérdések kerülnek előterjesztésre:

- 2) Úgy kell-e értelmezni a Bíróság C-42/15. sz. Home Credit Slovakia kontra Klára Bíróová ügyben 2016. november 9-én hozott ítéletét, illetve a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-i 2008/48/EK irányelvet⁽³⁾ (a továbbiakban: 2008/48 irányelv), hogy az Európai Unió Bírósága úgy határozott, hogy a 2008/48/EK irányelvvel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a hiteltörlesztő részletek ütemezésének feltüntetését nem csak amortizációs táblázat formájában, hanem minden egyéb, a törvény által előírt formában, mint például a valamely fogyasztási hitel tárgyát képező tőke törlesztésére irányuló részletek összegének, számának és ütemezésének feltüntetését is megköveteli?

- 3) Úgy kell-e értelmezni az Európai Bíróság ítéletét – ezúttal a tőkétől eltekintve a kamatokra és az egyéb terhekre figyelemmel –, hogy az arra a kérdésre is választ ad, hogy az olyan tagállami szabályozás, amely előírja a fogyasztók ahhoz való jogát, hogy a fogyasztói hitelszerződésben feltüntetésre kerüljön a kamatok és az egyéb terhek törlesztőrészleteinek összege, száma és lejárata, túlmegy az irányelven. Amennyiben az ítélet a kamatokra és az egyéb terhekre is vonatkozik, túlmennek-e a 2008/46/EK irányelven, különösen 10. cikk (2) bekezdésének j) pontján a kamatok és az egyéb költségek törlesztésének ütemezését az amortizációs táblázattól eltérő formákat előíró jogi rendelkezések.

⁽¹⁾ 2016. november 9-i Home credit Slovakia ítélet, (EU:C:2016:842)

⁽²⁾ A fogyasztói hitelre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1986. december 22-i tanácsi irányelv (HL 1987 L 42., 48. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 1. kötet 326. o.)

⁽³⁾ HL 2008 L 133. 66. o.

A Raad van State (Hollandia) által 2018. május 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid kontra J. és társai

(C-341/18. sz. ügy)

(2018/C 294/21)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State

Az alapeljárás felei

Fellebbező: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Ellenérdekű felek: J. és társai

Az eljárásban részt vesz: C. és H. és társai

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) szóló, 2016. március 9-i 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 11. cikkének (1) bekezdését, hogy a schengeni térségbe korábban – például egy nemzetközi repülőtéren át – belépő harmadik országbeli állampolgár a Schengeni határ-ellenőrzési kódex értelmében kilép, mielőtt tengerészként egy már külső határnak minősülő tengeri kikötőben kikötött tengerjáró hajón szolgálatra jelentkezik, függetlenül attól, hogy elhagyja-e ezzel a hajóval az érintett tengeri kikötőt, és ha igen, mikor? Vagy a kilépéshez először bizonyossá kell válnia, hogy a tengerész el fogja hagyni a tengeri kikötőt az érintett tengerjáró hajóval, és ha igen, létezik-e olyan maximális határidő, amelyen belül az indulásnak meg kell történnie, és ez esetben mikor kell a kiléptető bélyegzőt alkalmazni? Vagy – adott esetben más feltételek mellett – eltérő időpontot kell a „kilépésnek” tekinteni?

⁽¹⁾ A személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) szóló, 2016. március 9-i 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 77., 1. o.).

Az Arbeidshof te Gent (Belgium) által 2018. május 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ISS Facility Services NV kontra Sonia Govaerts, Euroclean NV

(C-344/18. sz. ügy)

(2018/C 294/22)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeidshof te Gent

Az alapeljárás felei

Felperes: ISS Facility Services NV

Alperesek: Sonia Govaerts, Euroclean NV

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 3. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseit úgy-e kell értelmezni, hogy vállalkozások különböző részeinek különböző kedvezményezettekre történő, az irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett egyidejű átruházása esetén egy olyan munkavállalónak az átruházás időpontjában fennálló munkaszerződéséből eredő jogok és kötelezettségek, akit az átruházott vállalkozásrészek mindegyikében foglalkoztattak, az összes kedvezményezettre átszállnak ugyan, ám csak az említett munkavállalónak a kedvezményezettek által megszerzett vállalkozás-részekben történt foglalkoztatása arányában,

vagy úgy, hogy az említett jogok és kötelezettségek összessége arra a vállalkozásrész-kedvezményezettre szállnak át, amely az említett munkavállalót elsődlegesen foglalkoztatta,

vagy úgy, hogy amennyiben az irányelv rendelkezéseit nem lehet egyik fenti módon sem értelmezni, a jogok és kötelezettségek semelyik kedvezményezettre sem szállnak át, ez pedig arra az esetre is érvényes, ha a munkavállaló foglalkoztatása arányát nem lehet minden egyes átruházott vállalkozásrészre nézve külön meghatározni?

⁽¹⁾ HL 2001. L 82., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 98. o.

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2018. május 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice kontra Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

(C-348/18. sz. ügy)

(2018/C 294/23)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperes: Azienda Agricola Barausse Antonio e Gabriele – Società semplice

Alperes: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a 3950/92 közösségi rendelet⁽¹⁾ 2. cikkének (1) bekezdését – azon indokolás alapján, amelyet az Európai Unió Bírósága a 2011. május 5-i C-230/09. és a C-231/09. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletben a [1788]/2003/EK rendelet⁽²⁾ 10. cikkének (3) bekezdésével kapcsolatban már kifejtett –, hogy a szállításokra juttatott nemzeti referenciamennyiség fel nem használt részének újrakiosztását a tagállamok által megállapított objektív elsőbbségi kritériumok alapján kell megvalósítani, vagy azt úgy kell-e értelmezni, hogy a kiegyenlítés ezen szakaszában egy kizárólagos arányossági kritériumot kell alkalmazni?

⁽¹⁾ A tej és tejtermékágazatban illeték megállapításáról szóló, 1992. december 28-i 3950/92/EGK tanácsi rendelet, HL 1993 L 405., 1. o.)

⁽²⁾ A tej- és tejtermékágazatban illeték megállapításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1788/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003 L 123., magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet 40. kötet 391. o.)

A Vrederecht te Antwerpen (Belgium) által 2018. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) kontra Mbutuku Kanyeba

(C-349/18. sz. ügy)

(2018/C 294/24)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Vrederecht te Antwerpen

Az alapeljárás felei

Felperes: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Alperes: Mbutuku Kanyeba

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni, a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről szóló, 2007. október 23-i [1371/2007/EK rendelet] ⁽¹⁾ 9. cikkének a 93/13 irányelv ⁽²⁾ 2. cikkének a) pontjával és 3. cikkével összefüggésben értelmezett (4) bekezdését, hogy mindig szerződéses jogviszony jön létre a közlekedési vállalat és az utas között, még ha ez utóbbi a fuvarozó szolgáltatását menetjegy nélkül veszi is igénybe?
- 2) Az előbb említett kérdésre adandó nemleges válasz esetén kiterjed-e ebben az esetben a tisztességtelen feltételek tana általi védelem az olyan utasra is, aki menetjegy nélkül vesz igénybe tömegközlekedési eszközt, és ezen magatartása miatt a fuvarozó általános szerződési feltételei szerint, amelyeket normatív jellegűk alapján vagy állami hivatalos hirdetményben való közzététel révén általánosan kötelezőnek tekintenek, a menetjegy árán felül pótdíj fizetésére köteles?
- 3) Minden esetben ellentétes-e a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13 irányelv 6. cikkével – amely a következőképpen rendelkezik: „tagállamok előírják, hogy fogyasztókkal kötött szerződésekben az eladó vagy szolgáltató által alkalmazott tisztességtelen feltételek a saját nemzeti jogszabályok rendelkezései szerint nem jelentenek kötelezettséget a fogyasztóra nézve, és ha a szerződés a tisztességtelen feltételek kihagyásával is teljesíthető, a szerződés változatlan feltételekkel továbbra is köti a feleket” –, hogy a bíróság a tisztességtelennek minősített feltételt mérsékli, vagy helyette az általános jogot alkalmazza?
- 4) Az előbb említett kérdésre adandó nemleges válasz esetén, mely körülmények között alkalmazhatja a nemzeti bíróság ebben az esetben a tisztességtelennek minősített feltétel mérséklését, vagy helyettesítheti az általános joggal?
- 5) Amennyiben az előbb említett kérdésekre nem lehet absztrakt válaszokat adni, felmerül a kérdés, hogy abban az esetben, ha a nemzeti vasúttársaság az érvényes menetjegy nélkül utazót tetten érést követően polgári jogilag pótdíjjal szankcionálja, adott esetben a menetjegy árán felül, és a bíróság arra a következtetésre jut, hogy a követelt pótdíj tisztességtelen a 93/13 irányelv 3. cikkével összefüggésben értelmezett 2. cikke a) pontjának értelmében, ellentétes-e a 93/13 irányelv 6. cikkével, hogy a bíróság a feltételt semmisnek nyilvánítja, és az általános felelősségi jogot alkalmazza a nemzeti vasúttársaságért kár megtérítése céljából?

⁽¹⁾ HL 2007. L 315., 14. o.

⁽²⁾ A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EKG tanácsi irányelv (HL 1993. L 95, 29. o; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o).

A Vrederecht te Antwerpen (Belgium) által 2018. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) kontra Larissa Nijs

(C-350/18. sz. ügy)

(2018/C 294/25)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Vrederecht te Antwerpen

Az alapeljárás felei

Felperes: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Alperes: Larissa Nijs

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni, a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről szóló, 2007. október 23-i [1371/2007/EK rendelet] ⁽¹⁾ 9. cikkének a 93/13 irányelv ⁽²⁾ 2. cikkének a) pontjával és 3. cikkével összefüggésben értelmezett (4) bekezdését, hogy mindig szerződéses jogviszony jön létre a közlekedési vállalat és az utas között, még ha ez utóbbi a fuvarozó szolgáltatását menetjegy nélkül veszi is igénybe?
- 2) Az előbb említett kérdésre adandó nemleges válasz esetén kiterjed-e ebben az esetben a tisztességtelen feltételek tana általi védelem az olyan utasra is, aki menetjegy nélkül vesz igénybe tömegközlekedési eszközt, és ezen magatartása miatt a fuvarozó általános szerződési feltételei szerint, amelyeket normatív jellegűk alapján vagy állami hivatalos hirdetményben való közzététel révén általánosan kötelezőnek tekintenek, a menetjegy árán felül pótdíj fizetésére köteles?
- 3) Minden esetben ellentétes-e a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13 irányelv 6. cikkével – amely a következőképpen rendelkezik: „tagállamok előírják, hogy fogyasztókkal kötött szerződésekben az eladó vagy szolgáltató által alkalmazott tisztességtelen feltételek a saját nemzeti jogszabályok rendelkezései szerint nem jelentenek kötelezettséget a fogyasztóra nézve, és ha a szerződés a tisztességtelen feltételek kihagyásával is teljesíthető, a szerződés változatlan feltételekkel továbbra is köti a feleket” –, hogy a bíróság a tisztességtelennek minősített feltételt mérsékli, vagy helyette az általános jogot alkalmazza?
- 4) Az előbb említett kérdésre adandó nemleges válasz esetén, mely körülmények között alkalmazhatja a nemzeti bíróság ebben az esetben a tisztességtelennek minősített feltétel mérséklését, vagy helyettesítheti az általános joggal?
- 5) Amennyiben az előbb említett kérdésekre nem lehet absztrakt válaszokat adni, felmerül a kérdés, hogy abban az esetben, ha a nemzeti vasúttársaság az érvényes menetjegy nélkül utazót tetten érést követően polgári jogilag pótdíjjal szankcionálja, adott esetben a menetjegy árán felül, és a bíróság arra a következtetésre jut, hogy a követelt pótdíj tisztességtelen a 93/13 irányelv 3. cikkével összefüggésben értelmezett 2. cikke a) pontjának értelmében, ellentétes-e a 93/13 irányelv 6. cikkével, hogy a bíróság a feltételt semmisnek nyilvánítja, és az általános felelősségi jogot alkalmazza a nemzeti vasúttársaságot ért kár megtérítése céljából?

⁽¹⁾ HL 2007. L 315., 14. o.

⁽²⁾ A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1993. L 95, 29. o; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o).

A Vrederegrecht te Antwerpen (Belgium) által 2018. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) kontra Jean-Louis Anita Dedroog

(C-351/18. sz. ügy)

(2018/C 294/26)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Vrederegrecht te Antwerpen

Az alapeljárás felei

Felperes: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Alperes: Jean-Louis Anita Dedroog

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni, a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről szóló, 2007. október 23-i [1371/2007/EK rendelet] ⁽¹⁾ 9. cikkének a 93/13 irányelv ⁽²⁾ 2. cikkének a) pontjával és 3. cikkével összefüggésben értelmezett (4) bekezdését, hogy mindig szerződéses jogviszony jön létre a közlekedési vállalat és az utas között, még ha ez utóbbi a fuvarozó szolgáltatását menetjegy nélkül veszi is igénybe?
- 2) Az előbb említett kérdésre adandó nemleges válasz esetén kiterjed-e ebben az esetben a tisztességtelen feltételek tana általi védelem az olyan utasra is, aki menetjegy nélkül vesz igénybe tömegközlekedési eszközt, és ezen magatartása miatt a fuvarozó általános szerződési feltételei szerint, amelyeket normatív jellegűk alapján vagy állami hivatalos hirdetőműben való közzététel révén általánosan kötelezőnek tekintenek, a menetjegy árán felül pótdíj fizetésére köteles?
- 3) Minden esetben ellentétes-e a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13 irányelv 6. cikkével – amely a következőképpen rendelkezik: „tagállamok előírják, hogy fogyasztókkal kötött szerződésekben az eladó vagy szolgáltató által alkalmazott tisztességtelen feltételek a saját nemzeti jogszabályok rendelkezései szerint nem jelentenek kötelezettséget a fogyasztóra nézve, és ha a szerződés a tisztességtelen feltételek kihagyásával is teljesíthető, a szerződés változatlan feltételekkel továbbra is köti a feleket” –, hogy a bíróság a tisztességtelennek minősített feltételt mérsékli, vagy helyette az általános jogot alkalmazza?
- 4) Az előbb említett kérdésre adandó nemleges válasz esetén, mely körülmények között alkalmazhatja a nemzeti bíróság ebben az esetben a tisztességtelennek minősített feltétel mérséklését, vagy helyettesítheti az általános joggal?
- 5) Amennyiben az előbb említett kérdésekre nem lehet absztrakt válaszokat adni, felmerül a kérdés, hogy abban az esetben, ha a nemzeti vasúttársaság az érvényes menetjegy nélkül utazót tetten érést követően polgári jogilag pótdíjjal szankcionálja, adott esetben a menetjegy árán felül, és a bíróság arra a következtetésre jut, hogy a követelt pótdíj tisztességtelen a 93/13 irányelv 3. cikkével összefüggésben értelmezett 2. cikke a) pontjának értelmében, ellentétes-e a 93/13 irányelv 6. cikkével, hogy a bíróság a feltételt semmisnek nyilvánítja, és az általános felelősségi jogot alkalmazza a nemzeti vasúttársaságot ért kár megtérítése céljából?

⁽¹⁾ HL 2007. L 315., 14. o.

⁽²⁾ A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EKG tanácsi irányelv (HL 1993. L 95, 29. o; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o).

A Tribunalul Bacău (Románia) által 2018. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu kontra SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

(C-354/18. sz. ügy)

(2018/C 294/27)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunalul Bacău

Az alapeljárás felei

Felperes: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Alperes: SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 261/2004 rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti 400 eurós összeg célja főszabály szerint a vagyoni károk megtérítése, míg a nem vagyoni károkat a 12. cikk alapján kell értékelni, vagy a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja főszabály szerint a nem vagyoni károk megtérítésére vonatkozik, a vagyoni károk pedig a 12. cikk hatálya alá tartoznak?
- 2) Az elmaradt munkabérnek megfelelő azon összeg, amely a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti 400 eurós összeget meghaladja, a 12. cikk szerinti további kártalanítás fogalmába tartozik?
- 3) A 12. cikk [(1) bekezdésének] második mondata értelmében „[a] rendelet szerint adott kártalanítás levonható az ilyen kártalanításból”. Úgy kell-e értelmezni a rendelet e cikkét, hogy az alapján a nemzeti bíróság diszkrecionális jogkörében marad a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint megítélt összegnek a további kártalanításból történő levonása, vagy ez a levonás kötelező?
- 4) Abban az esetben, ha az összeg levonása nem kötelező, milyen tényezők alapján dönt a nemzeti bíróság a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti összegnek a további kártalanításból történő levonásáról?
- 5) A munkabér elmaradásából eredő kárt – amelyre amiatt került sor, hogy a munkavállaló az átfoglalást követően a célállomásra való késedelmes érkezése miatt nem tudott megjelenni a munkahelyén – a 8. cikk vagy a 4. cikkel összefüggésben értelmezett 12. cikk szerinti kötelezettségek teljesítése alapján kell értékelni?
- 6) A légitársaságnak a 261/2004 rendelet 4. cikke és a 8. cikkének (3) bekezdése szerinti, segítségnyújtásra vonatkozó kötelezettségének teljesítése magában foglalja azt, hogy az utast az átfoglalással kapcsolatban fennálló valamennyi lehetőségről teljeskörűen kell tájékoztatni a 8. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában foglaltak szerint?
- 7) A 261/2004 rendelet 8. cikke alapján kit terhel annak bizonyítása, hogy az átfoglalásra a lehető leghamarabb került sor?
- 8) A rendelet alapján az utasok kötelessége az, hogy a célállomásuknak megfelelő másik járatot keressenek, és a légitársaságot kérik arra, hogy az ilyen járatokon találjon szabad helyeket, vagy a légitársaság hivatalból köteles arra, hogy az utas számára legelőnyösebb opciót megkeresse annak érdekében, hogy őt a célállomásra szállítsa?
- 9) Az utasok által elszenvedett károk meghatározása során van jelentősége annak, hogy elfogadták a légitársaság azon ajánlatát, hogy nekik egy másik, 2016. szeptember 11-i járatot biztosítanak, annak ellenére, hogy számukra előrelátható volt az, hogy a munkából való távolmaradásuk idejére nem kapnak fizetést?

⁽¹⁾ Az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.)

A Landesgericht Salzburg (Ausztria) által 2018. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Barbara Rust-Hackner kontra Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(C-355/18. sz. ügy)

(2018/C 294/28)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landesgericht Salzburg

Az alapeljárás felei

Felperes: Barbara Rust-Hackner

Alperes: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 90/619/EGK irányelvnek⁽¹⁾ (második életbiztosítási irányelv) a 92/96/EGK irányelv⁽²⁾ 31. cikkével összefüggésben értelmezett, a 92/96/EGK irányelvvel (harmadik életbiztosítási irányelv) módosított 15. cikkének (1) bekezdését, hogy az elállás lehetőségéről szóló tájékoztatásnak arra való hivatkozást is kell tartalmaznia, hogy az elállás nem igényel meghatározott alakiságot?
- 2) Be lehet-e jelenteni az elállást az elállási jogról való hibás tájékoztatás miatt még az életbiztosítási szerződésnek a biztosított általi felmondás (és visszavásárlás) következtében történő megszűnését követően is?

⁽¹⁾ A közvetlen életbiztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról, a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő rendelkezések megállapításáról, valamint a 79/267/EGK irányelv módosításáról szóló, 1990. november 8-i 90/619/EGK tanácsi irányelv [nem hivatalos fordítás], HL 1990. L 330., 50. o.

⁽²⁾ A közvetlen életbiztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a 79/267/EGK, illetve a 90/619/EGK irányelv módosításáról szóló, 1992. november 10-i 92/96/EGK tanácsi irányelv (harmadik életbiztosítási irányelv) [nem hivatalos fordítás], HL 1992. L 360., 1. o.

A Landesgericht Salzburg (Németország) által 2018. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Christian Gmoser kontra Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(C-356/18. sz. ügy)

(2018/C 294/29)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landesgericht Salzburg

Az alapeljárás felei

Felperes: Christian Gmoser

Alperes: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 90/619/EGK irányelvnek (második életbiztosítási irányelv)⁽¹⁾ a 92/96/EGK irányelv⁽²⁾ 31. cikkével összefüggésben értelmezett, a 92/96/EGK irányelvvel (harmadik életbiztosítási irányelv) módosított 15. cikkének (1) bekezdését, hogy az elállás lehetőségéről szóló tájékoztatásnak arra való hivatkozást is kell tartalmaznia, hogy az elállás nem igényel meghatározott alakiságot?
- 2) Be lehet-e jelenteni az elállást az elállási jogról való hibás tájékoztatás miatt még az életbiztosítási szerződésnek a biztosított általi felmondás (és visszavásárlás) következtében történő megszűnését követően is?

⁽¹⁾ A közvetlen életbiztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról, a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő rendelkezések megállapításáról, valamint a 79/267/EGK irányelv módosításáról szóló, 1990. november 8-i 90/619/EGK tanácsi irányelv [nem hivatalos fordítás], HL 1990. L 330., 50. o.

⁽²⁾ A közvetlen életbiztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a 79/267/EGK, illetve a 90/619/EGK irányelv módosításáról szóló, 1992. november 10-i 92/96/EGK tanácsi irányelv (harmadik életbiztosítási irányelv) [nem hivatalos fordítás], HL 1992. L 360., 1. o.

A Landesgericht Salzburg (Ausztria) által 2018. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Bettina Plackner kontra Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(C-357/18. sz. ügy)

(2018/C 294/30)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landesgericht Salzburg

Az alapeljárás felei

Felperes: Bettina Plackner

Alperes: Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni 90/619/EGK irányelvnek ⁽¹⁾ (második életbiztosítási irányelv) a 92/96/EGK irányelv ⁽²⁾ 31. cikkével összefüggésben értelmezett, a 92/96/EGK irányelvvel (harmadik életbiztosítási irányelv) módosított 15. cikkének (1) bekezdését, hogy az elállás lehetőségéről szóló tájékoztatásnak arra való hivatkozást is kell tartalmaznia, hogy az elállás nem igényel meghatározott alakíságot?

⁽¹⁾ A közvetlen életbiztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról, a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő rendelkezések megállapításáról, valamint a 79/267/EGK irányelv módosításáról szóló, 1990. november 8-i 90/619/EGK tanácsi irányelv [nem hivatalos fordítás], HL 1990. L 330., 50. o.

⁽²⁾ A közvetlen életbiztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a 79/267/EGK, illetve a 90/619/EGK irányelv módosításáról szóló, 1992. november 10-i 92/96/EGK tanácsi irányelv (harmadik életbiztosítási irányelv) [nem hivatalos fordítás], HL 1992. L 360., 1. o.

A Törvényszék (hetedik tanács) T-80/16. sz., Shire Pharmaceuticals Ireland kontra EMA ügyben 2018. március 22-én hozott ítélete ellen az Európai Gyógyszerügynökség által 2018. június 1-jén benyújtott fellebbezés

(C-359/18. P. sz. ügy)

(2018/C 294/31)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Európai Gyógyszerügynökség (képviselők: S. Marino, A. Spins, S. Drosos, T. Jabłoński meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

Az EMA azt kéri, hogy a Bíróság

- adjon helyt az EMA fellebbezésének, és helyezze hatályon kívül a Törvényszék által a T-80/16. sz. ügyben hozott ítéletet;
- a megsemmisítés iránti keresetet mint megalapozatlant utasítsa el; és
- az elsőfokú eljárás felperesét kötelezze az eljárások (köztük a Törvényszék előtti eljárás) költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az EMA két fellebbezési jogalapra hivatkozik

- 1) Az első fellebbezési jogalap két részre tagolódik. Ezen első fellebbezési jogalap első részében az EMA előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 50. pontjában megállapította, hogy a ritka betegségek gyógyszereiről szóló rendelet⁽¹⁾ 5. cikkének (1) bekezdését az 5. cikk (2) bekezdésétől függetlenül kell értelmezni. Ez az értelmezés sérti az 5. cikk (1) bekezdését, mivel aláassa a rendelkezés hatékony érvényesülését.

Az első fellebbezési jogalap második részében az EMA előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 64. pontjában megállapította, hogy az EMA-nak a gyógyszer fogalmára kell támaszkodnia akkor, amikor az 5. cikk (1) bekezdése alkalmazásában megállapítja, hogy a ritka betegségek gyógyszerévé minősítés iránti kérelem és egy forgalombahozatali engedély iránt, korábban benyújtott kérelem között átfedés van-e.

- 2) A második fellebbezési jogalap keretében az EMA azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a gyógyszer 2001/83/EK irányelv⁽²⁾ 1. cikkének 2. pontjában meghatározott fogalmát, amikor megállapította, hogy két termék esetében a segédanyagok és beadási módok közötti különbség ezt a két terméket különbözővé teszi a ritka betegségek gyógyszereiről szóló rendelet 5. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában.

⁽¹⁾ A ritka betegségek gyógyszereiről szóló, 1999. december 16-i 141/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2000. L 18., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 21. o.)

⁽²⁾ Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 311., 67. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 69. o.; helyesbítések: HL 2006. L 235., 24. o.; HL 2014. L 239., 81. o.)

A Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Olaszország) által 2018. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Eni SpA kontra Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(C-364/18. sz. ügy)

(2018/C 294/32)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo per la Lombardia

Az alapeljárás felei

Felperes: Eni SpA

Alperes: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e a 94/22/EGK irányelv⁽¹⁾ 6. cikkének (1) bekezdésében és hatodik preambulumbekzdésében foglalt rendelkezésekkel az olyan nemzeti szabályozás, és különösen az 1996. évi 625. sz. decreto legislativo 19. cikkének (5-bis) bekezdése, amely a Consiglio di Stato által a 290/2018. sz. ítéletében adott értelmezés alapján lehetővé teszi, hogy a bányajáradékok megfizetésénél a kőolaj és az egyéb tüzelőanyagok árán alapuló QE mutatót írják elő a gáz rövid távú piaci árához igazodó Pfor mutató helyett?

⁽¹⁾ A szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyk megadásának és felhasználásának feltételeiről szóló, 1994. május 30-i 94/22/EGK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1994 L 164., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 2. kötet 262. o.)

A Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Olaszország) által 2018. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Shell Italia E & P SpA kontra Ministero dello Sviluppo Economico és társai

(C-365/18. sz. ügy)

(2018/C 294/33)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo per la Lombardia

Az alapeljárás felei

Felperes: Shell Italia E & P SpA

Alperes: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e a 94/22/EGK irányelv⁽¹⁾ 6. cikkének (1) bekezdésében és hatodik preambulumbekzdésében foglalt rendelkezésekkel az olyan nemzeti szabályozás, és különösen az 1996. évi 625. sz. decreto legislativo 19. cikkének (5-bis) bekezdése, amely a Consiglio di Stato által a 290/2018. sz. ítéletében adott értelmezés alapján lehetővé teszi, hogy a bányajáradékok megfizetésénél a kőolaj és az egyéb tüzelőanyagok árán alapuló QE mutatót írják elő a gáz rövid távú piaci árához igazodó Pfor mutató helyett?

⁽¹⁾ A szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek megadásának és felhasználásának feltételeiről szóló, 1994. május 30-i 94/22/EGK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1994 L 164., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 2. kötet 262. o.)

A Juzgado de lo Social de Madrid (Spanyolország) által 2018. június 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – José Manuel Ortiz Mesonero kontra UTE Luz Madrid Centro (tagjai: SICE S.A., Urbalux S.A., Imes API S.A., Extralux S.A. és Citelum Ibérica S.A.)

(C-366/18. sz. ügy)

(2018/C 294/34)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de lo Social de Madrid

Az alapeljárás felei

Felperes: José Manuel Ortiz Mesonero

Alperes: UTE Luz Madrid Centro (tagjai: SICE S.A., Urbalux S.A., Imes API S.A., Extralux S.A. és Citelum Ibérica S.A.)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 1) Ellentétes-e az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8., 10. és 157. cikkével, az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkével, az Alapjogi Charta 23. cikkével és 33. cikkének (2) bekezdésével, valamint a 2006/54 irányelv⁽¹⁾ 1. cikkével és 14. cikkének (1) bekezdésével – amely rendelkezéseket a szülői szabadságról kötött keretmegállapodás végrehajtásáról szóló 2010/18 irányelvvel⁽²⁾ összefüggésben kell értelmezni – az olyan nemzeti szabály, mint a munkavállalók jogállásáról szóló törvény 37. cikkének (6) bekezdése, amely a munkavállaló családi életének – kiskorú gyermekek vagy eltartott családtagok közvetlen gondozása céljából – a szakmai életével történő összeegyeztetéséhez való jog gyakorlását ahhoz a feltételhez köti, hogy a munkavállalónak ehhez mindenképpen csökkentenie kell a rendes munkaidejét a munkabérének ebből következő arányos csökkentésével?

⁽¹⁾ A férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 204., 23. o.)

⁽²⁾ A BUSINESSEUROPE, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött, felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról és a 96/34/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. március 8-i 2010/18/EU tanácsi irányelv (HL 2010. L 68., 13. o.)

A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (mint Lucía Sánchez de la Peña örököse) kontra Administración del Estado

(C-367/18. sz. ügy)

(2018/C 294/35)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Supremo

Az alapeljárás felei

Felperesek: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (mint Lucía Sánchez de la Peña örököse)

Alperes: Administración del Estado

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az 1999/70 irányelv⁽¹⁾ mellékletében szereplő, a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 4. szakaszát, hogy azzal ellentétes a spanyol nemzeti szabályozás, amely a 2015. október 30-i texto refundido del Estatuto del Empleado Público (Real Decreto Legislativo 2/2015) (a közszolgálati alkalmazottak jogállásáról szóló törvény módosított szövegének elfogadásáról szóló, [5]/2015 sz. királyi törvényerejű rendelet) 12. cikkének (3) bekezdésében a jogviszony végkielégítés és indokolás nélküli megszüntetését írja elő, viszont a 2015. október 23-i Texto refundido del Estatuto de los Trabajadores (Real Decreto Legislativo 2/2015) (a munkavállalók jogállásáról szóló törvény módosított szövegének elfogadásáról szóló, 2/2015 sz. királyi törvényerejű rendelet) 49. cikke (1) bekezdésének c) pontjában megállapítja végkielégítést, ha a munkaszerződés a jogszabályban felsorolt egyéb okok miatt szűnik meg?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén, a keretmegállapodás 5. szakaszának hatálya alá tartozik-e az olyan intézkedés, mint amelyet a spanyol jogalkotó megállapított, amely a munkavállaló részére a határozott idejű szerződés megszűnésekor akkor is szolgálati évenként 12 napi munkabérnek megfelelő végkielégítést állapít meg, ha a határozott időre szóló alkalmazás egyetlen szerződésre korlátozódik?

- 3) A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén, a keretmegállapodás 5. szakaszával ellentétes-e az olyan jogszabályi rendelkezés, amely a határozott időre alkalmazott munkavállalók számára a szerződés megszűnésekor szolgálati évenként 12 napi munkabérnek megfelelő végkielégítést ismer el, de e végkielégítésből kizárja a fent említett kisegítő alkalmazottakat, ha a jogviszonyuk megszüntetésére kerül sor?

⁽¹⁾ Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL 1999. L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.).

A Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel (Portugália) által 2018. június 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas kontra Autoridade Tributária e Aduaneira

(C-373/18. sz. ügy)

(2018/C 294/36)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Administrativo e Fiscal de Penafiel

Az alapeljárás felei

Felperes: Prosa – Produtos e Serviços Agrícolas

Alperes: Autoridade Tributária e Aduaneira

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e az 1985. június 10-i 85/303/EKG tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ módosított 1969. július 17-i 69/335/EKG tanácsi irányelv ⁽²⁾ 7. cikkének (1) bekezdésével a bélyegilleték általános díjszabásának a 322-B/2001. sz. törvényerejű rendelet 3. cikkével megállapított 26.1. szakasza, amely előírja, hogy bélyegilletéket kell kivetni azon gazdasági társaságok (különösen a részvénytársaságok) alapítására, amelyek alaptőkéjét teljes egészében készpénzben fizetik be?

⁽¹⁾ HL 1985. L 156., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 122. o.

⁽²⁾ A tőkeemelést terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EKG tanácsi irányelv (HL 1969. L 249., 25. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 11. o.).

A Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgária) által 2018. május 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – AH, PB, CX, KM és PH elleni büntetőeljárás

(C-377/18. sz. ügy)

(2018/C 294/37)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Spetsializiran nakazatelen sad

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

AH, PB, CX, KM, PH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Megfelel-e a 2016/343 irányelv⁽¹⁾ (16) preambulumbekzdésének első mondatával és (17) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett 4. cikke (1) bekezdése első mondatának az a nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely előírja, hogy (egy büntetőeljárás keretében kötött) valamely vádalku szövege a szóban forgó bűncselekmény elkövetőiként ne csupán a bűnösségét az említett bűncselekményre vonatkozóan beismerő és e vádalkut kötő vádlottra utaljon, hanem a többi, e vádalkuban részt nem vevő és bűnösségét be nem ismerő vádlottra is, akikkel szemben az ügy a büntetőeljárás általános szabályai szerint zajlik, de akik beleegyeztek, hogy az előbbi vádlott megkösse a vádalkut?

⁽¹⁾ A büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/343 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2016. L 65., 1. o.).

A Raad van State (Hollandia) által 2018. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, másik fél: E.P.

(C-380/18. sz. ügy)

(2018/C 294/38)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State

Az alapeljárás felei

Felperes: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Másik fél: E. P.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e a 2016/399/EU rendelet⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének e) pontját értelmezni, hogy a bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó tartózkodás arra tekintettel való megszűnésének a megállapítása esetén, hogy a külföldi állampolgár a közrendet fenyegető veszélyt jelent, indokolni kell, hogy az érintett külföldi állampolgár személyes magatartása a társadalom valamely alapvető érdekére valódi, közvetlen és kellően súlyos veszélyt jelent?
- 2) Abban az esetben, ha az 1. sz. kérdésre nemleges válasz adandó, milyen követelményeknek kell megfelelnie a 2016/399/EU rendelet 6. cikke (1) bekezdésének e) pontja alapján az arra vonatkozó indokolásnak, hogy a külföldi állampolgár a közrendet fenyegető veszélyt jelent?

Úgy kell-e értelmezni a 2016/399/EU rendelet 6. cikke (1) bekezdésének e) pontját, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti gyakorlat, amely szerint egy külföldi állampolgár a közrendet fenyegető veszélyt jelent kizárólag amiatt, hogy vele szemben büntetendő cselekmény elkövetésének gyanúja áll fenn?

⁽¹⁾ A személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) szóló, 2016. március 9-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 77., 1. o.)

A Raad van State (Hollandia) által 2018. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – G. S., másik fél: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(C-381/18. sz. ügy)

(2018/C 294/39)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State

Az alapeljárás felei

Felperes: G. S.

Másik fél: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2003/86/EK irányelv⁽¹⁾ 6. cikkének (2) bekezdését, hogy a családtag tartózkodási engedélyének közérdek alapján történő visszavonása vagy meghosszabbításának megtagadása esetén meg kell indokolni, hogy az érintett családtag személyes magatartása a társadalom valamely alapvető érdekére valódi, közvetlen és kellően súlyos veszélyt jelent?
- 2) Amennyiben az első kérdésre nemleges válasz adandó: a 2003/86/EK irányelv 6. cikkének (2) bekezdése alapján milyen indokolási kötelezettség érvényesül a családtag tartózkodási engedélyének közérdek alapján történő visszavonása vagy meghosszabbításának megtagadása esetén?

Úgy kell-e értelmezni a 2003/86/EK irányelv 6. cikkének (2) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti gyakorlat, amely szerint közérdek alapján a családtag tartózkodási engedélye visszavonható vagy meghosszabbítása megtagadható, ha az érintett családtaggal szemben kiszabott büntetés vagy intézkedés – a Hollandiában jogszerűen töltött tartózkodási idő hosszát alapul véve – elég jelentős ahhoz („mozgó skála”), hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) a 2001. augusztus 2-i Boultif kontra Svájc (ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300) és a 2006. október 18-i Üner kontra Hollandia (ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099) ítéletében meghatározott feltételek alapján mérlegeljék az érintett családtagnak a családi élet tiszteletben tartásához való jogának a Hollandiában történő gyakorlásához, valamint a holland államnak a közrend védelméhez fűződő érdekét?

⁽¹⁾ A családegyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i tanácsi irányelv (HL 2003. L 251., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 224. o.)

A Raad van State (Hollandia) által 2018. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – V. G., másik fél: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(C-382/18. sz. ügy)

(2018/C 294/40)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State

Az alapeljárás felei

Felperes: V. G.

Másik fél: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A családegyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK irányelv⁽¹⁾ [...] 3. cikkének (3) bekezdésére és a Nolan ítéletre (ECLI:EU:C:2012:638) tekintettel hatáskörrel rendelkezik-e a Bíróság a holland állampolgárságú családegyesítők családtagjainak tartózkodási joga tárgyában folyamatban lévő jogvitában a holland bíróság által az említett irányelv rendelkezéseinek értelmezése céljából előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések megválaszolására, ha az említett irányelvet a holland jog közvetlenül és feltétel nélkül alkalmazhatóvá tette az ilyen családtagokra?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a 2003/86/EK irányelv [...] 6. cikkének (1) bekezdését, hogy aszerint a családtag beutazási és tartózkodási kérelmének közrendi okok alapján történő elutasítása esetén meg kell indokolni, hogy az érintett családtag személyes magatartása a társadalom valamely alapvető érdekére valódi, közvetlen és kellően súlyos veszélyt jelent?
- 3) Amennyiben a második kérdésre nemleges válasz adandó: A 2003/86/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése alapján milyen indokolási kötelezettség érvényesül a családtag beutazási és tartózkodási kérelmének közrendi okok alapján történő elutasítása esetén?

Úgy kell-e értelmezni a 2003/86/EK irányelv [...] 6. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti gyakorlat, amely szerint a családtag beutazási és tartózkodási kérelme közrendi okok alapján, az érintett tagállam területén való korábbi tartózkodás során történt elítélése miatt elutasítható, amelynek során az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) a 2001. augusztus 2-i Boultif kontra Svájc ítéletében (ECLI:CE:ECHR:2001:0802JUD005427300) és a 2006. október 18-i Ünér kontra Hollandia ítéletében (ECLI:CE:ECHR:2006:1018JUD004641099) meghatározott feltételek alapján mérlegelik az érintett családtagnak a családi élet tiszteletben tartásához való jogának Hollandiában történő gyakorlásához, valamint a holland államnak a közrend védelméhez fűződő érdekét?

⁽¹⁾ A családgyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK tanácsi irányelv (HL 2003. L 251., 12. o.; magyar nyelvű kiadás 19. fejezet, 6. kötet, 224. o.).

A Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku (Lengyelország) által 2018. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Lexitor Sp. z o.o. kontra Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka z siedzibą w Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. z siedzibą we Wrocławiu, mBank S.A. z siedzibą w Warszawie

(C-383/18. sz. ügy)

(2018/C 294/41)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

Az alapeljárás felei

Felperes: Lexitor Sp. z o.o

Alperes: Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Franciszka Stefczyka z siedzibą w Gdyni, Santander Consumer Bank S.A. z siedzibą we Wrocławiu, mBank S.A. z siedzibą w Warszawie

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 23-i (módosított) 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 3. cikkének g) pontjával összefüggésben értelmezett 16. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket, hogy a fogyasztó a hitelmegállapodásból eredő kötelezettségeinek határidő előtti visszafizetése esetében jogosult a hitel teljes költségének, és azon belül azon költségek csökkentésére, amelyek összege nem függ e hitelmegállapodás időtartamától?

⁽¹⁾ HL 2008. L 133., 660. o.; helyesbítések: HL 2009. L 207., 14. o.; HL 2010. L 199., 40. o.

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2018. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Arriva Italia Srl és társai kontra Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(C-385/18. sz. ügy)

(2018/C 294/42)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperesek: Arriva Italia Srl, Consorzio Trasporti Aziende Pugliesi (CO.TRA.P)

Alperes: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikke értelmében vett állami támogatásnak minősül e a hivatkozott jogi és ténybeli körülmények között a vasúti szállítási ágazat egyik gazdasági szereplője javára a 2017. április 24-i 50. sz. decreto leggével módosított, 2015. december 28-i 208. sz. törvényben (1. cikk (867) bekezdése) meghatározott feltételek mellett 70 millió euró összegű, törvény szerinti előirányzat juttatását, valamint az e gazdasági szereplőnek egy másik gazdasági szereplő részére történő, közbeszerzési eljárás lefolytatása és ellenszolgáltatás nyújtása nélküli későbbi átruházását magában foglaló intézkedés?

Igenlő válasz esetén azt kell megállapítani, hogy a szóban forgó támogatás egyébként összeegyeztethető e az uniós joggal, és mik a következményei annak, hogy azt nem jelentették be az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése értelmében?

A College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Hollandia) által 2018. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(C-386/18. sz. ügy)

(2018/C 294/43)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Az alapeljárás felei

Felperesek: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Alperes: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1a) Az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendelet, valamint az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. május 15-i 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ [...] 66. cikkének (1) bekezdése, amennyiben úgy rendelkezik, hogy [az Európai Tengerügyi és Halászati Alap] „támogatja” a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1379/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 28. cikkében említett termelési és értékesítési tervek kidolgozását és végrehajtását, megtiltja-e, hogy egy tagállam az ilyen támogatást igénylő termelői szervezettel szemben azzal érveljen, hogy e tagállam a kérelem benyújtásának időpontjában sem az Európai Bizottság által jóváhagyott operatív programjában, sem az elszámolható kiadásokat meghatározó nemzeti szabályozásban nem tette lehetővé a kiadások egy bizonyos kategóriájára (a jelen esetben: a termelési és értékesítési tervek kidolgozásának és végrehajtásának költségeire) vagy egy bizonyos időszakra (a jelen esetben: a 2014. évre) vonatkozó ilyen kérelem benyújtásának lehetőségét?
- 1b) Van-e jelentősége az 1a. kérdés megválaszolása szempontjából annak, hogy a termelői szervezet az 1379/2013 rendelet 28. cikke alapján köteles elkészíteni, és annak tagállam általi jóváhagyását követően végrehajtani a termelési és értékesítési tervet?
- 2) Amennyiben az 1a. kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 508/2014 rendelet 66. cikkének (1) bekezdése megtiltja a tagállam számára, hogy a termelési és értékesítési terv kidolgozására és végrehajtására támogatást igénylő termelői szervezettel szemben azzal érveljen, hogy e tagállam a kérelem benyújtásának időpontjában nem tette lehetővé ilyen kérelem benyújtásának lehetőségét, akkor az 508/2014 rendelet 66. cikkének (1) bekezdése közvetlenül alkalmazható-e jogalként az érintett kérelmező számára, hogy tagállamától igényelje a kérdéses támogatást?

- 3) Amennyiben a 2. kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 508/2014 rendelet 66. cikkének (1) bekezdése a 2. kérdésben említett esetben közvetlenül alkalmazható jogalként az érintett kérelmező számára, hogy tagállamától igényelje a kérdéses támogatást, akkor az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ [...] 65. cikkének (6) bekezdésével ellentétes-e a termelési és értékesítési terv kidolgozásának és végrehajtásának támogatása, ha a támogatási kérelmet azt követően nyújtották be, hogy a termelési és értékesítési tervet kidolgozták és végrehajtották?

⁽¹⁾ HL 2014. L 149., 1. o.

⁽²⁾ HL 2013. L 354., 1. o.

⁽³⁾ HL 2013. L 347., 320. o.

A Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Lengyelország) által 2018. június 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Delfarma Sp. z o.o. kontra Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(C-387/18. sz. ügy)

(2018/C 294/44)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Az alapeljárás felei

Felperes: Delfarma Sp. z o.o.

Alperes: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e az uniós joggal, különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 34. és 36. cikkével az a nemzeti szabályozás, amely szerint a párhuzamos importból származó gyógyszerek valamely tagállamban történő forgalomba hozatalának engedélyezése megtagadható kizárólag azon az alapon, hogy a párhuzamos import tárgyát képező gyógyszert az exportáló tagállamban generikus gyógyszerként, azaz összegző dokumentáció alapján engedélyezték, míg a behozatal szerinti tagállamban e gyógyszer referencia-gyógyszerként, azaz teljes dokumentáció alapján kapott forgalomba hozatali engedélyt, ennél fogva az engedélyezés megtagadására a két készítmény alapvető terápiás egyenértékűségének vizsgálata nélkül, valamint úgy kerül sor, hogy a nemzeti hatóság – bár van rá lehetősége – a dokumentáció átadása ügyében nem keresi meg az exportáló állam illetékes hatóságát?

A tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgium) által 2018. június 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Brussels Securities SA kontra État belge

(C-389/18. sz. ügy)

(2018/C 294/45)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Az alapeljárás felei

Felperes: Brussels Securities SA

Alperes: État belge

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A különböző tagállamok anya és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikkét (amelyet 2012. január 18-tól a különböző tagállamok anya-és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 2011. november 30-i 2011/96/EU tanácsi irányelv⁽²⁾ váltott fel), az egyéb közösségi jogi forrásokkal együtt,

úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes valamely nemzeti hatóság olyan szabályozása, mint a jövedelemadóról szóló 1992. évi törvénynek és a jövedelemadóról szóló 1992. évi törvény végrehajtásáról szóló királyi rendeletnek a 2011. adóévre alkalmazandó szövege,

amely olyan mentesítési rendszert választott, amely szerint (tartózkodva az anyavállalat részére a leányvállalatában fennálló részesedésére tekintettel felosztott nyereség adóztatásától), a leányvállalat által kifizetett osztalékot először bele kell számítani az anyavállalat adóalapjába, majd ezen osztalék 95 %-át – véglegesen adózott jövedelem címen – kell levonni az adóalapból,

és amely az anyavállalat társasági adóalapjának kiszámítása érdekében a következőkben felsoroltak együttes alkalmazása miatt: a véglegesen adózott jövedelem levonásának e belga rendszere, és (1) az e szabályozás által előírt, adójogi előnyt teremtő, egyéb levonásra vonatkozó szabályok (kockázati tőkéhez kapcsolódó levonás), (2) a korábbi megtérítendő veszteség levonásához való jog, (3) amennyiben az egy adóévre vonatkozó adóköteles nyereség összegét meghaladja a következő adóévekre történő átvitelhez való jog, a véglegesen adózott jövedelemtöbbletnek, a kockázati tőkéhez kapcsolódó levonásnak, valamint a korábbi megtérítendő veszteség megfizetésének a beszámítása, továbbá (4) azon beszámítási rend, amely azt írja elő, hogy a következő adóévekre vonatkozó beszámítás az adóköteles nyereség – így először is az átvitt véglegesen adózott jövedelem, majd az átvitt kockázati tőkéhez kapcsolódó levonás (amelynek átvitele a „következő hét adózási időszakra” korlátozódik), ezt követően a korábbi megtérítendő veszteség megfizetése – kimerüléséig tart,

a leányvállalattól kapott osztalék egészének vagy részének összegére csökkenti azon veszteséget, amelyet az anyavállalat levonhatott volna, ha az osztalékot a nyereségből egyszerűen azon adóévben vonták volna le, amelyben azt felosztották (amellyel ezen adóévben az adóköteles eredmény csökken, és adott esetben az átvihető adójogi veszteség nő), ahelyett, hogy azt az elégtelen mértékű nyereség esetében e nyereséghez számítanák, majd a mentesítésben részesítését és a mentesített összeg átvitelét írják elő,

azaz az anyavállalat korábbi megtérítendő veszteségének fizetésére csökkenti azokban az adóévekben, amelyek egy olyan adóévet követnek, amikor a véglegesen adózott jövedelem, a kockázati tőkéhez kapcsolódó levonás, és a korábbi megtérítendő veszteség megfizetése meghaladja az adóköteles nyereség összegét?

⁽¹⁾ HL 1990. L 225., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 147. o.

⁽²⁾ HL 2011. L 345., 8. o.

A Juzgado de lo Social de Barcelona (Spanyolország) által 2018. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ana María Páez Juárez kontra Nobel Plastiques Ibérica, S.A.

(C-397/18. sz. ügy)

(2018/C 294/46)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de lo Social de Barcelona

Az alapeljárás felei

Felperes: Ana María Páez Juárez

Alperes: Nobel Plásticos Ibérica S.A.

Az eljárásban részt vevő többi fél: Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) és Ministerio Fiscal (ügyészség)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ alkalmazása szempontjából fogyatékos személyeknek kell-e tekinteni – ahogyan azt az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata értelmezi – azon munkavállalókat, akiket meghatározott kockázatok szempontjából különösen érzékenynek minősítenek, amikor saját személyes jellemzőik vagy ismert egészségi állapotuk miatt különösen érzékenyek a munkából fakadó kockázatokkal szemben, és ezen oknál fogva nem tudnak betölteni bizonyos munkaköröket, mivel az vélhetően kockázatot jelentene a saját egészségükre vagy más személyek egészségére nézve?

Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén jelen bíróság a következő kérdéseket terjeszti elő:

- 2) Közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül-e a 2000/78 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében az a döntés, amely szerint gazdasági, technikai, szervezeti és termelési okokból felmondanak egy munkavállalónak, ha ez a személy elismert fogyatékossgal rendelkezik, mivel egészségügyi problémái miatt bizonyos munkakörök betöltéséhez különösen érzékenynek minősül, és ezért nehézséget okoz számára a termelékenység azon elvárt szintjének teljesítése, amely ahhoz szükséges, hogy ne mondjanak fel neki?
- 3) Közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül-e a 2000/78 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében az a döntés, amely szerint gazdasági, technikai, szervezeti és termelési okokból elbocsátanak egy munkavállalót, ha ez a személy fogyatékosnak minősül, mivel egészségügyi problémái miatt bizonyos munkakörök betöltéséhez különösen érzékenynek minősül, és e döntést, más irányadó szempontok mellett többek között a munkakörök mindegyikének betöltéséhez szükséges polivalencia szempontja alapján hozzák meg, értve ezalatt azokat a képességeket/készségeket is, amelyekkel a fogyatékos személy nem rendelkezik?
- 4) Közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül-e a 2000/78 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében az a döntés, amely szerint gazdasági, technikai, szervezeti és termelési okokból felmondanak egy munkavállalónak, ha e személy elismert fogyatékossgal rendelkezik, és így bizonyos munkakörök betöltéséhez különösen érzékenynek minősül azon egészségügyi problémái miatt, amelyek a felmondást megelőzően hosszú időtartamú távolléteket, illetve betegszabadságokat eredményeztek, és a döntést más irányadó szempontok mellett e munkavállaló távolléteire alapítják?

⁽¹⁾ HL 2000., L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.

A Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanyolország) által 2018. június 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Antonio Bocero Torrico kontra Instituto Nacional de la Seguridad Social és Tesorería General de la Seguridad Social

(C-398/18. sz. ügy)

(2018/C 294/47)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Az alapeljárás felei

Felperes: Antonio Bocero Torrico

Alperesek: Instituto Nacional de la Seguridad Social és Tesorería General de la Seguridad Social

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 1) Az EUMSZ 48. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétben az olyan nemzeti szabályozás, amely az előrehozott öregségi nyugdíj megszerzésének feltételeként előírja, hogy a kifizetendő nyugdíj összege az érintett személyt ugyanezen nemzeti jogszabály alapján megillető nyugdíjminimum összegénél magasabb legyen, a „kifizetendő nyugdíjat” pedig úgy értelmezi, hogy az csak az illetékes tagállamtól (jelen esetben Spanyolországtól) járó tényleges nyugdíj, és nem számítja bele azt a tényleges nyugdíjat, amelyet más tagállamtól vagy tagállamoktól azonos típusú másik ellátás címén kaphatna?

A College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Hollandia) által 2018. június 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV kontra Autoriteit Consument en Markt

(C-399/18. sz. ügy)

(2018/C 294/48)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Az alapeljárás felei

Felperesek: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV

Alperes: Autoriteit Consument en Markt

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Összeegyeztethető-e a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről és az 1775/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (földgázrendelet) ⁽¹⁾ 13. cikkének (1) bekezdésével az olyan egységes kapacitásdíj, amelynek esetében nem a hálózat használójának típusa, hanem a szerződéses kapacitás alapján tesznek különbséget?

⁽¹⁾ HL 2009. L 211., 36. o.; helyesbítések: HL 2009. L 229., 29. o., HL 2009. L 309., 87. o.

A Krajský soud v Praze (Cseh Köztársaság) által 2018. június 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Herst, s.r.o. kontra v Odvolací finanční ředitelství

(C-401/18. sz. ügy)

(2018/C 294/49)

Az eljárás nyelve: cseh

A kérdést előterjesztő bíróság

Krajský soud v Praze

Az alapeljárás felei

Felperes: Herst, s.r.o.

Alperes: Odvolací finanční ředitelství

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Minden adóalanyt a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ (a továbbiakban: héairányelv) 138. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett adóalanyoknak kell-e tekinteni? Amennyiben nem, akkor a rendelkezés mely adóalanyokra vonatkozik?

2. Amennyiben a Bíróság válasza az, hogy a héairányelv 138. cikke (2) bekezdésének b) pontja alkalmazandó az alapeljárás szerinti esetben (vagyis amennyiben a termék beszerzője a héa szempontjából nyilvántartásba vett adóalany), úgy kell-e értelmezni e rendelkezést, hogy amennyiben ezeknek az áruknek a feladása vagy fuvarozása a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2008/118/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ (a továbbiakban: jövedékiadó-irányelv) releváns rendelkezései szerint történik, a jövedékiadó-irányelv szerinti eljáráshoz kapcsolódó értékesítés olyan értékesítésnek minősül, amelyre az e rendelkezés szerinti mentesség vonatkozik, még akkor is, ha a héairányelv 138. cikkének (1) bekezdése szerinti mentesség feltételei egyebekben nem teljesülnek, mivel az áruk fuvarozása másik ügyletbe kapcsolódik?
 3. Amennyiben a Bíróság válasza az, hogy a héairányelv 138. cikke (2) bekezdésének b) pontja nem alkalmazandó az alapeljárás szerinti helyzetben, az a tény, hogy a termékeket jövedékiadó-felfüggesztés hatálya alatt fuvarozták, döntő-e annak a kérdésnek az elbírálása során, hogy több egymást követő értékesítés közül melyikhez kapcsolódik a fuvarozás a héairányelv 138. cikkének (1) bekezdése szerinti héamentességhez való jog szempontjából?
 4. A héairányelv értelmében vett, „termékekkel tulajdonosként való rendelkezés jogát” megszerzi-e az olyan adóalany, amely már leadott (a termékek fajtáját, mennyiségét, eredetét és a teljesítés időpontját rögzítő) megrendelés teljesítése érdekében egy másik adóalanytól termékeket közvetlenül egy bizonyos vevő számára szerez be, amennyiben a termékek kezelését fizikai értelemben nem saját maga végzi, mivel az adásvételi szerződés megkötése keretében e vevő vállalja, hogy megszervezi a termékek származási helyről történő elfuvarozását, így a szóban forgó adóalany az igényelt termékekhez pusztán hozzáférést biztosít a beszállítóin keresztül, és közli (a saját nevében vagy a láncolatban az albeszállítóinak nevében történő) átvételéhez szükséges adatokat, és az ügyletből származó nyeresége a felvásárlási ár és a termékek eladási árának különbözete azzal, hogy a láncolatban a termékek fuvarozásának költségét nem számlázzák ki?
 5. A jövedékiadó-irányelv (például a 4. cikk (1) bekezdésében, a 17. cikkben vagy a 19. cikkben) – akár közvetlenül, akár közvetetten, az ilyen termékek tényleges kezelésére vonatkozó korlátozás alkalmazása révén – elégséges feltételeket állapít-e meg a héairányelv értelmében vett, „a (jövedékiadó-köteles) termékekkel tulajdonosként való rendelkezés jogának” átruházásához, és így a termékeknek a jövedékiadó-irányelvből eredő feltételekkel összhangban az adóaktár engedélyese vagy bejegyzett címzett általi, jövedékiadó-felfüggesztéssel történő átvételét a héa szempontjából termékértékesítésnek kell tekinteni?
 6. Ebben az összefüggésben annak meghatározása során, hogy termékek jövedékiadó-felfüggesztéssel, egyetlen fuvarozással történő értékesítésének láncolatában a fuvarozás melyik értékesítéshez kapcsolódik, úgy kell-e tekinteni, hogy a héairányelv értelmében vett fuvarozás a jövedékiadó-irányelv 20. cikkével összhangban kezdődik és fejeződik be?
 7. A héasemlegesség elve vagy más uniós jogi elv kizárja-e az *in dubio mitius*, vagyis azon alkotmányos elv nemzeti jogban történő alkalmazását, amelynek értelmében a hatóságok – homályos és objektíve számos lehetséges értelmezésnek teret engedő jogi előírások esetén – kötelesek az adott jogi előírás hatálya alá tartozó személy (a jelen ügyben a héaalany) számára kedvezőbb értelmezést választani? Összeegyeztethető lenne-e ezen elv alkalmazása az uniós joggal legalábbis akkor, ha olyan helyzetekre korlátozódna, amelyekben az ügy releváns tényállása valamely vitatott jogi kérdésnek az Európai Unió Bírósága általi, az adóalany szempontjából kevésbé kedvező másik értelmezés helyességét megerősítő, kötelező értelmezését megelőzően valósult meg?
- Az *in dubio mitius* elv alkalmazhatósága esetén:
8. A jelen ügy tárgyát képező adóköteles ügyletek teljesítésének időpontjában (2010. novemberől 2013. májusig) az uniós jogban meghatározott korlátok szempontjából lehetett-e objektíve jogilag bizonytalannak és kétféle értelmezésnek teret engedőnek tekinteni azt a kérdést, hogy a termékértékesítés vagy az áru fuvarozás jogi fogalma a héairányelv és a jövedékiadó-irányelv alkalmazásában azonos (vagy eltérő) jelentéssel rendelkezik-e?

⁽¹⁾ HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.

⁽²⁾ HL 2009. L 9., 12. o.

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-274/15. sz., Alcogroup és Alcodis kontra Bizottság ügyben 2018. április 10-én hozott ítélete ellen az Alcogroup és az Alcodis által 2018. június 14-én benyújtott fellebbezés

(C-403/18. P. sz. ügy)

(2018/C 294/50)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Alcogroup, Alcodis (képviselők: P. de Bandt, J. Dewispelaere és J. Probst avocats)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-274/15. sz. ügyben 2018. április 10-én hozott ítéletét;
- nyilvánítsa elfogadhatónak a két megtámadott határozattal szemben benyújtott keresetet;
- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé a megsemmisítés iránti kereset érdemi elbírálása érdekében;
- a Bizottságot kötelezze a jelen eljárás valamennyi költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

- Első jogalap: a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és megsértette az indokolási kötelezettséget;
- Második jogalap: a Törvényszék megsértette a felperesek hatékony bírói jogvédelemhez való jogát.

A Višje sodišče v Mariboru (Szlovénia) által 2018. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Aleš Kuhar, Jožef Kuhar kontra Addiko Bank d.d.

(C-407/18. sz. ügy)

(2018/C 294/51)

Az eljárás nyelve: szlovén

A kérdést előterjesztő bíróság

Višje sodišče v Mariboru

Az alapeljárás felei

Felperesek: Aleš Kuhar, Jožef Kuhar

Alperes: Addfio Bank d.d.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az európai uniós jog tényleges érvényesülésének elvére figyelemmel, úgy kell-e értelmezni a 93/13/EGK tanácsi irányelvet⁽¹⁾, hogy a végrehajtási bíróság a végrehajtási eljárás során a közvetlenül végrehajtható közjegyzői okiratban (végrehajtható okiratban) foglalt tisztességtelen szerződési feltétel miatt köteles hivatalból megtagadni a végrehajtást a jelen ügghöz hasonló olyan ügyben, amelyben a tagállami eljárásjogi szabályozás nem biztosítja a végrehajtási bíróság számára annak tényleges lehetőségét, hogy a végrehajtást az adós mint fogyasztó által indított megállapítási perben a szerződési feltétel tisztességtelen jellegére vonatkozó jogerős érdemi határozat meghozataláig (az adós kérelmére vagy hivatalból) megszakítsa vagy felfüggeszse?

⁽¹⁾ A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (HL 1993 L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 2. kötet 288. o.)

A Törvényszék (második tanács) T-468/16. sz., Verein Deutsche Sprache e.V. kontra Európai Bizottság ügyben 2018. április 23-án hozott ítélete ellen a Verein Deutsche Sprache e.V. által 2018. július 4-én benyújtott fellebbezés

(C-440/18. P. sz. ügy)

(2018/C 294/52)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Verein Deutsche Sprache e.V. (képviselő: W. Ehrhardt ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék 2018. április 23-i T-468/16. sz. ítéletét, és semmisítse meg a Bizottság nevében a főtitkár által az 1049/2001/EK rendelet⁽¹⁾ végrehajtására vonatkozó részletes szabályok 4. cikke alapján 2016. június 10-én hozott határozatot;

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztása érdekében a fellebbező a következő jogalapokra hivatkozik:

Az eljárás Törvényszék általi nem megfelelő lefolytatása: a fellebbező szerint a Törvényszék tévesen nem élt az Alapokmány 24. cikke és az eljárási szabályzat 88. és 89. cikke szerinti tájékoztatáskérési eszközeivel. A Törvényszéknek – a fellebbező bizonyítékok benyújtására irányuló kérelmétől függetlenül is – alaposabban meg kellett volna vizsgálnia a Bizottság által előadott tényállást. Elegendő indok áll rendelkezésre a Bizottság ténybeli állításainak megcáfolásához.

A bizonyítékok 2017. február 20-i felajánlásának hibás kezelése: a fellebbező szerint nem helyes, hogy a Törvényszék nem vizsgálta meg közelebbről az egyetem tudományos munkatársának bizonyítékként benyújtott levelét, amely bennfentes információkat tartalmazott, holott a Törvényszék azt kifejezetten elfogadta bizonyítékként.

A fellebbező hiányolja, hogy a Törvényszék elutasította a Bizottság szóvivőjének tanúként való meghallgatását, holott a fent említett dokumentum elegendő indokot tartalmaz a meghallgatáshoz.

A jogszerűség védelme alkalmazásának figyelmen kívül hagyása: A fellebbező azon a véleményen van, hogy a Törvényszék megállapításával ellentétben a jogszerűség Európai Bíróság által kidolgozott védelme nem alkalmazandó az Unió szerveinek olyan érvelésére, amely – amennyiben igaz – sértheti a megfelelő ügyintézés elvét.

A jogszerűség vélelmével kapcsolatos, Törvényszék által hivatkozott ítélkezési gyakorlat más esetekre vonatkozik, ezért azt nem lehet a jelen ügyre alkalmazni.

A további dokumentumok fennállására előadott valószínűsítő körülmények figyelmen kívül hagyása: a fellebbező az érvelésének megismétlésével a Törvényszék azon megállapítását vitatja, miszerint nem adott elő további dokumentumok fennállására vonatkozóan valószínűsítő körülményeket.

Az átláthatóság követelményével kapcsolatban a fellebbező által előadottak értékelésének téves elmulasztása: a fellebbező megállapítja, hogy a Törvényszék tévesen azon feltevésből indult ki, hogy a Bizottságnak a további dokumentumok fennállására vonatkozó megállapítása jogszerű, tehát tévesen figyelmen kívül hagyta a fellebbezőnek az átláthatóság követelményére vonatkozó érvelését.

(¹) HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.

2018. július 4-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Olasz Köztársaság

(C-443/18. sz. ügy)

(2018/C 294/53)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: B. Eggers, D. Bianchi, meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság,

- mivel nem biztosította a visszaszorítási területen legalább minden olyan *Xylella fastidiosa*-val fertőzött növény azonnali eltávolítását, amely e fertőzött területnek az Unió területe fennmaradó részével közös határától számított 20 km-es távolságon belüli fertőzött területen található, nem teljesítette az (EU) 2015/789 végrehajtási határozat (¹) 7. cikke (2) bekezdésének c) pontja által előírt kötelezettségeit;
- mivel nem biztosította ugyancsak a visszaszorítási területen a *Xylella fastidiosa* jelenlétének megfelelő időpontokban, évente elvégzett felmérések révén történő nyomonkövetését, nem teljesítette az (EU) 2015/789 végrehajtási határozat 6. cikkének (7) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- mivel nem tett továbbá azonnali intézkedéseket a *Xylella fastidiosa* elterjedésének megakadályozása érdekében, megsértve ezzel az (EU) 2015/789 végrehajtási határozatban előírt, az érintett területekre vonatkozó különös kötelezettségeket, amivel lehetővé tette a betegség további terjedését, nem teljesítette az (EU) 2015/789 végrehajtási határozat 6. cikke (2), (7) és (9) pontjában, 7. cikke (2) bekezdésének c) pontjában és (7) bekezdésében előírt kötelezettségeket, a 2000/29/EK irányelv (²) 16. cikke (1) bekezdéséből eredő alapvető kötelezettségeit és az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikke (3) bekezdése szerinti együttműködési kötelezettséget.

2) az Olasz Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság rendelkezésére álló tényezők, amelyek az Olasz Köztársaság által nyújtott információkon, a Bizottság által végzett vizsgálatokon, valamint az EFSA és más szervezetek szakértői véleményein alapulnak, megkésített ellenőrzésekre, a fertőzöttnek bizonyult növények eltávolításának jelentős késedelmére, illetve elmaradására – nem csak az indokolással ellátott vélemény megküldésének időpontjáig de a jelen kereset benyújtásáig is – világítanak rá. A Bizottság úgy véli tehát, hogy bizonyított, hogy Olaszország továbbra és általában sem teljesíti azon kötelezettségét, hogy megakadályozza a fenti cikkekben említett betegség terjedésének megakadályozását.

-
- (¹) A *Xylella fastidiosa* (Wells et al.) Unióba történő behurcolásának és Unión belüli elterjedésének megelőzését célzó intézkedésekről szóló, 2015. május 18-i (EU) 2015/789 bizottsági végrehajtási határozat (az értesítés a C(2015) 3415. számú dokumentummal történt) (HL L 125, 36. o.).
- (²) A növényeket vagy növényi termékeket károsító szervezeteknek a Közösségbe történő behurcolása és a Közösségen belüli elterjedése elleni védekezési intézkedésekről szóló, 2000. május 8-i 2000/29/EK tanácsi irányelv (HL 2000. L 169., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 29. kötet, 258. o.; helyesbítés: HL 2008. L 20., 35. o.).
-

TÖRVÉNYSZÉK

A Törvényszék 2018. július 3-i ítélete – Keramag Keramische Werke és társai kontra Bizottság

(T-379/10. RENV és T-381/10. RENV. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(„Verseny – Kartellek – A fürdőszobai szerelvények és felszerelések francia piaca – Az EUMSZ 101. cikknek és az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértését megállapító határozat – Bizonyos jogalanyoknak a kartellben való részvétele – A bizonyítékok újraértékelése”)

(2018/C 294/54)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek a T-379/10. RENV. sz. ügyben: Keramag Keramische Werke GmbH, korábban Keramag Keramische Werke AG (Ratingen, Németország) és 5 másik felperes, akinek a neve az ítélet mellékletében szerepel. *Felperes a T-381/10. RENV. sz. ügyben:* Sanitec Europe Oy (Helsinki, Finnország) (képviselők: P. Lindfelt és K. Struckmann ügyvédek, valamint J. Killick barrister)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek és J. Norris-Usher, meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Egyrészt az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39092 – „fürdőszobai szerelvények és felszerelések” ügy) 2010. június 23-án hozott C(2010) 4185 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítése iránt, másrészt az e határozatban a felperesekkel szemben kiszabott bírság összegének csökkentése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Keramag Keramische Werke GmbH és a többi felperes, akinek a neve a mellékletben szerepel, a saját költségein felül viseli az Európai Bizottság részéről a C-613/13. P., T-379/10. RENV. és T-381/10. RENV. sz. ügyekben felmerült költségeket.

⁽¹⁾ HL C 301., 2010.11.6.

A Törvényszék 2018. július 4-i ítélete – Deluxe Entertainment Services Group kontra EUIPO (deluxe)(T-222/14 RENV. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy – A deluxe európai uniós ábrás védjegy bejelentése – Feltétlen kizáró ok – Megkülönböztető képesség hiánya – A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának] megsértése – Indokolási kötelezettség – A 207/2009 rendelet 75. cikkének [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 94. cikkének] megsértése”)

(2018/C 294/55)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Deluxe Entertainment Services Group Inc. (Burbank, Kalifornia, Amerikai Egyesült Államok) (képviselők: L. Gellmann solicitor és M. Esteve Sanz ügyvéd)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: S. Palmero Cabezas meghatalmazott)

Az ügy tárgya

Az EUIPO második fellebbezési tanácsának a deluxe ábrás megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelemmel kapcsolatban 2014. január 22-én hozott határozata (R 1250/2013-2. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Deluxe Entertainment Services Group Inc.-et kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 175., 2014.6.10.

A Törvényszék 2018. július 3-i ítélete – Transtec kontra Bizottság(T-616/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„EFA – AKCS-ország – Cotonou-i Megállapodás – A kulturális kezdeményezésekkel kapcsolatban biztosított támogatási program a portugál nyelvű afrikai országokban – A Bissau-Guineában a program pénzügyi végrehajtásával megbízott jogalany részére a Bizottság által kifizetett összegek – Pénzügyi ellenőrzést követő visszatérítetés – Követelések beszámítása – Arányosság – Jogalap nélküli gazdagodás – A szerződésen kívüli felelősség”)

(2018/C 294/56)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Transtec (Brüsszel, Belgium) (képviselő: L. Levi ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők kezdetben: A. Aresu és S. Bartelt, később: A. Aresu meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Egyrészt a kilencedik Európai Fejlesztési Alap (EFA) által finanszírozott, Bissau-Guineában a kulturális kezdeményezésekkel kapcsolatban biztosított támogatási program keretében a felperes részére kifizetett előlegek egy részének megfelelő, késedelmi kamattal növelt, a Bizottság 2015. augusztus 27-i, szeptember 7-i, szeptember 16-i, szeptember 23-i és szeptember 25-i leveleiben foglalt, 624 388,73 euró összegnek a visszafizetését elrendelő beszámítási határozatok megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelem, másrészt az állítólagosan a jogalap nélküli gazdagodáshoz kapcsolódó összegek visszafizetése, valamint a Bizottság magatartása miatt a felperes által állítólagosan elszenvedett kár megtérítése iránt az EUMSZ 268. cikk alapján benyújtott kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a kilencedik Európai Fejlesztési Alap (EFA) által finanszírozott, Bissau-Guineában a kulturális kezdeményezésekkel kapcsolatban biztosított támogatási program keretében a felperes részére kifizetett előlegek egy részének megfelelő, késedelmi kamattal növelt, az Európai Bizottság 2015. augusztus 27-i, szeptember 7-i, szeptember 16-i, szeptember 23-i és szeptember 25-i leveleiben foglalt, 624 388,73 euró összegnek a visszafizetését elrendelő beszámítási határozatokat azokban a részekben megsemmisíti, amelyekben azok a FED/2010/249–005. referenciaszámú, kikötőkre és a lezárásra vonatkozó programbecsléssel kapcsolatos FED 2007/20859. sz. könyvvizsgálói jelentés 2. számú pénzügyi megállapításában nem támogathatóként meghatározott kiadások összegének megfelelő 312 265,42 euró összeg visszatérítésére vonatkoznak.
- 2) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) A Bizottság és a Transtec maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 27., 2016.1.25.

A Törvényszék 2018. július 5-i ítélete – Spanyolország kontra Bizottság

(T-88/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„EMVA – A 2007–2013-as programozási időszak utolsó végrehajtási éve – A tagállami kifizető ügynökségek számláinak végső elszámolása – Valamely összeget az Extremadura autonóm közösség vidékfejlesztési programja keretében újra fel nem használható összegnek minősítő határozat – Számítási módszer – Az 1698/2005/EK rendelet 69. cikkének (5b) bekezdése – Jogos bízalom”)

(2018/C 294/57)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Spanyol Királyság (képviselők: M. A. Sampol Pucurull és M. J. García-Valdecasas Dorrego meghatalmazottak)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: J. Aquilina és M. Morales Puerta meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

A tagállami kifizető ügynökségek által benyújtott, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) az EMVA 2007–2013-as programozási időszakának utolsó végrehajtási évében (2014. október 16.–2015. december 31.) finanszírozott kiadásokat érintő számlák elszámolásáról szóló, 2016. november 30-i (EU) 2016/2113 bizottsági végrehajtási határozatnak (HL 2016. L 327., 79. o.) az Extremadura kifizető ügynökség számláinak végső elszámolása keretében 5 364 682,52 eurót kitevő összeget „újra fel nem használható” összegnek minősítő részében történő megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Spanyol Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 95., 2017.3.27.

A Törvényszék 2018. május 30-i ítélete – RT kontra Európai Parlament

(T-98/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Közszolgálat – Tisztviselők – Betegszabadság – A személyzeti szabályzat 59. cikkének (1) bekezdése – A munkából egészségügyi okokból való távolléttel kapcsolatos orvosi vizsgálatokról és a rokkantsági támogatásra jogosult személyek időszakos orvosi vizsgálatairól szóló belső szabályzat – Orvosi igazolás – Az orvos aláírásának és bélyegzőjének hiánya – Interneten keresztül történő orvosi távkonzultáció – Az elfogadás megtagadása”)

(2018/C 294/58)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: RT (képviselő: C. Bernard-Glanz ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament (képviselők: J. Steele és E. Taneva meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 270. cikkén alapuló és a felperes által 2016. június 27-én benyújtott dokumentumot, mint betegszabadságot elrendelő orvosi igazolást elfogadhatatlanként elutasító 2016. június 30-i parlamenti határozat megsemmisítése iránti kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék megsemmisíti a Parlamentnek az RT által 2016. június 27-én benyújtott dokumentumot, mint betegszabadságot elrendelő orvosi igazolást elfogadhatatlanként elutasító 2016. június 30-i határozatát.
- 2) A Törvényszék a Parlamentet kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 129., 2017.4.24.

A Törvényszék 2018. június 29-i ítélete – HF kontra Parlament(T-218/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Közszolgálat – Szerződéses alkalmazottak – A személyzeti szabályzat 24. cikke – Segítségnyújtás iránti kérelem – A személyzeti szabályzat 12a. cikke – Lelki zaklatás – A munkahelyi zaklatással és annak megelőzésével foglalkozó tanácsadó bizottság – A segítségnyújtási kérelmet elutasító határozat – A meghallgatáshoz való jog – A kontradiktórius eljárás elve – A tanácsadó bizottság véleménye és a tanúk meghallgatásáról szóló jelentések közlésének megtagadása – Az igazgatási eljárás időtartama – Ézszerű határidő”)

(2018/C 294/59)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: HF (képviselő: A. Tymen ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament (képviselők: E. Taneva és M. Ecker meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 270. cikk alapján benyújtott, egyrészt a Parlament munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságának a felperes által 2014. december 11-én benyújtott segítségnyújtás iránti kérelmét elutasító, 2016. június 3-i parlamenti határozata megsemmisítésére, másrészt az e hatóság által az említett segítségnyújtás iránti kérelem kezelése során elkövetett jogsértésekből eredő, a felperes által állítólag elszenvedett kár megtérítésére irányuló kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) Az Európai Parlament maga viseli saját költségeit, valamint köteles viselni a HF részéről felmerült költségek egynegyedét.
- 3) HF maga viseli saját költségeinek háromnegyedét.

⁽¹⁾ HL C 178., 2017.6.6.

A Törvényszék 2018. július 3-i ítélete – Vienna International Hotelmanagement kontra EUIPO (Vienna House és VIENNA HOUSE)(T-402/17. és T-403/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy – A Vienna House európai uniós szóvédjegy és a VIENNA HOUSE európai uniós ábrás védjegy bejelentései – Feltétlen kizáró ok – Leíró jelleg – Megkülönböztető képesség hiánya – A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja [jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja]”)

(2018/C 294/60)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Vienna International Hotelmanagement AG (Bécs, Ausztria) (képviselő: E. Zrzavy ügyvéd)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: D. Hanf meghatalmazott)

Az ügy tárgya

Az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának a Vienna House szómegjelölés, illetve a VIENNA HOUSE ábrás megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelmekkel kapcsolatban 2017. április 25-én hozott határozatai (R 333/2016-4. és R 332/2016-4. sz. ügy) ellen benyújtott két kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a T-402/17. és a T-403/17. sz. ügyeket a jelen ítélet meghozatala céljából egyesíti.
- 2) A Törvényszék a kereseteket elutasítja.
- 3) A Törvényszék a Vienna International Hotelmanagement AG-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 277., 2017.8.21.

2018. május 23-án benyújtott kereset – García Ruiz kontra Parlament

(T-322/18. sz. ügy)

(2018/C 294/61)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Faustino-Francisco García Ruiz (Alcorcón, Spanyolország) (képviselő: C. Manzano Ledesma ügyvéd)

Alperes: az Európai Parlament

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- tekintse úgy, hogy a jelen keresettel a felperes megtámadta a Petíciós Bizottság határozatát, és miután a keresetet elfogadhatónak nyilvánította, állapítsa meg, hogy jogsértés történt, biztosítva ezzel a Törvényszék előtti felperes érdekeit;
- adott esetben az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes a következőkre hivatkozik:

Jelen kereset azon alapul, hogy a Petíciós Bizottság nem címzett a felperesnek az ajánlástól vagy véleménytől eltérő jogi aktust, nem biztosítva ennek következtében a felperes jogainak védelmét, megsértve ezzel a Szerződést, az EKSZ 232. cikk (3) bekezdése, valamint az EUMSZ 265. cikk (3) bekezdése rendelkezéseinek értelmében.

A Comunidad de Madrid közigazgatási szervei és bíróságai által elfogadott határozatok sértik a felperes jogait és gazdasági érdekeit, megsértve a Comunidad de Madrid által elismert állami nyugdíjat kiegészítő ellátásra való jogosultságot.

A Comunidad de Madrid közigazgatási határozata és a bíróságok által hozott határozatok egyenlőtlen bánásmódot és hátrányos megkülönböztetést eredményeznek az önkéntes és kötelező nyugdíjasok számára nyújtott ellátásokat illetően.

Az Európai Unió hatáskörrel rendelkezik a nyugdíjak területén, és ennél fogva a Törvényszék feladata a felperes jogának biztosítása azt követően, hogy a közigazgatási szervek és a nemzeti bíróságok megtagadták az Európai Unió Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlata és az ellátásokra való egyenlő jogosultságra vonatkozó irányelvek által biztosított jogot, anélkül, hogy az e két kategóriába tartozó nyugdíjasok számára nyújtott ellátások tekintetében a ténybeli és jogi helyzet objektív módon eltért volna.

2018. május 31-én benyújtott kereset – NEC Corporation kontra Bizottság

(T-341/18. sz. ügy)

(2018/C 294/62)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: NEC Corporation (Tokió, Japán) (képviselők: R. Bachour solicitor, O. Brouwer és A. Pliego Selie ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke szerinti eljárásban (AT.40136 – „kondenzátorok” ügy) 2018. március 21-én hozott C(2018) 1768 final bizottsági határozatot azon részében, amely azt állapítja meg, hogy a felperes megsértette az EUMSZ 101. cikket, illetve az EGT-Megállapodás 53. cikkét,
- másodlagosan, semmisítse meg a megtámadott határozatot a felperesre bírságot kiszabó részében, és/vagy
- harmadlagosan, korlátlan felülvizsgálati jogkörében eljárva módosítsa a bírság összegét – az 1. és 2. érv fényében – oly módon, hogy az megfeleljen a jogszabályoknak, a bírság növelését indokoló visszaesés mint súlyosító körülmény jogintézménye céljának, valamint hogy az arányos legyen, és
- a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az arra alapított első jogalap, hogy a megtámadott határozat nyilvánvalóan téves jogalkalmazáson és mérlegelésen alapul, és nem tartalmaz indokolást a NEC Corporationnel szembeni bírságkiszabás során a visszaesés mint súlyosító körülmény figyelembevételére vonatkozóan, valamint hogy a NEC Corporationnel szemben kiszabott bírság sérti az arányosság elvét.
2. Az arra alapított második jogalap, hogy a megtámadott határozat sérti a felperes védelemhez való jogát, amennyiben azt sugallja az 1. cikkben, hogy a felperes maga is részt vett a megállapított jogsértésben, holott ez nem szerepelt a kifogásközlésben, még utalásként sem. Továbbá ez a megállapítás mind jogi, mind pedig ténybeli szempontból nem helytálló, és ellentmondásos megállapítást, illetve indokolást tartalmaz, mivel állítólag elismeri, hogy a NEC Corporationnek nem volt tudomása a jogsértésről (amit irrelevánsnak minősít), ugyanakkor azonban kifejezetten megállapítja a NEC Corporation mint anyavállalat felelősségét amiatt, hogy (állítólagosan) a Tokin Corporation bizonyos ideig az irányítása alatt állt.

3. Az arra alapított harmadik jogalap, hogy a Tokin Corporationnel szemben kiszabott bírság alapösszegét nem ugyanolyan mértékben csökkentette, mint a NEC Corporationnel szemben kiszabott bírság alapösszegét, továbbá az eladások átlagát kellett volna figyelembe vennie a bírságkiszabás során, nem pedig a megállapított jogsértés utolsó évében megvalósított, nem reprezentatív eladásokat. Ezek a hiányosságok a bírság téves kiszámításához és/vagy aránytalan bírság kiszabásához vezettek (továbbá az indokolási kötelezettség elmulasztásához, amennyiben az első mondat vonatkozásában a megtámadott határozat nem indokolja, hogy miért nem ugyanolyan mértékben csökkentette a NEC Corporationnel szemben kiszabott bírság alapösszegét).

2018. május 30-án benyújtott kereset – Nichicon Corporation kontra Bizottság

(T-342/18. sz. ügy)

(2018/C 294/63)

Az eljárás nyelve: angol

Parties

Felperes: Nichicon Corporation (Kiotó, Japán) (képviselők: A. Ablasser-Neuhuber, F. Neumayr, G. Fussenegger és H. Kühnert ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- teljes egészében semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.40136 – „kondenzátorok” ügy) 2018. március 21-én hozott C(2018) 1768 final bizottsági határozatot, amennyiben az a felperesre vonatkozik;
- másodlagosan, részben semmisítse meg:
 - a. a megtámadott határozat 1. cikkének f) pontját, amely megállapítja, hogy a felperes az elektrolit-kondenzátoroknak az egész EGT-t lefedő ágazatában részt vett az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikkének egységes és folyamatos megsértésében, amely olyan megállapodásokból és/vagy összehangolt magatartásokból állt, amelyek célja az árazási magatartás 1998. június 26-tól 2010. május 31-ig történő koordinációja volt;
 - b. a megtámadott határozat 2. cikkének i) pontját, amely a felperessel szemben 72 901 000 euró összegű bírságot szab ki, továbbá
- az EUMSZ 261. cikk és az 1/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 31. cikke értelmében csökkentse a felperessel szemben kiszabott bírságot;
- mindenesetre a bírság összege tekintetében változtassa meg a Bizottság indokolását, az EUMSZ 261. cikk és az 1/2003/EK tanácsi rendelet 31. cikke értelmében pedig csökkentse a felperessel szemben kiszabott bírságot, valamint
- a Törvényszék eljárási szabályzatának 134. cikke alapján a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalap: a tényállás megállapításának hibái

A tényállás megállapításának állítólagos hibái különösen három szerződéses időszakra vonatkoznak. A felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen tett olyan ténybeli megállapításokat, amelyek nincsenek kellően alátámasztva. Következésképpen a Bizottság tévesen állapította meg az EUMSZ 101. cikk megsértését.

2. Második jogalap: az egységes és folyamatos jogsértésnek minősítéssel, valamint a felperes részvételért való felelősségének megállapításával kapcsolatos téves jogalkalmazás

A második jogalap olyan állítólagos hibákra vonatkozik, amelyeket a Bizottság mind az egységes és folyamatos jogsértésként azonosított kapcsolatfelvételek minősítése, mind pedig a felperes ilyen jogsértésért fennálló felelőssége kapcsán elkövetett. Először is, a Bizottság elmulasztotta a jogilag megkövetelt módon alátámasztani az egységes és folyamatos jogsértés terjedelmét. Másodszor, a Bizottság tévesen állapította meg a felperes olyan kapcsolatfelvételekért való felelősségét, amelyekben az nem vett részt. Harmadszor, a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a jogsértés 2003. november 7. előtt megszakítás nélkül folytatódott. Negyedszer, a Bizottság tévedett, amikor a felperest egy egységes és folyamatos jogsértésben való, 2008. november 10. utáni folyamatos részvételért nyilvánította felelősnek. Következésképpen a Bizottság a felperessel szemben elévülés folytán nem szabhatott volna ki bírságot. Ötödször, a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a felperesnek az egységes és folyamatos jogsértésben való részvétele a kifejezett elhatárolódása ellenére is folytatódott.

3. Harmadik jogalap: joghatóság hiánya.

4. Negyedik jogalap: nyilvánvaló mérlegelési hiba a bírság megállapítása során

Negyedik jogalapjában a felperes a bírság megállapítását érintő állítólagos nyilvánvaló mérlegelési hibákra hivatkozik. Először is, a Bizottság megsértette az arányosság elvét és a bírságkiszabási iránymutatását, amikor a bírság számításának alapjaként tévesen az EGT-n belüli eladások teljes értékét figyelembe vette. Másodszor és harmadszor, a Bizottság azáltal, hogy tévesen határozta meg mind a súly címén alkalmazott szorzót, mind pedig a kiegészítő összeget, megsértette az arányosság elvét, az indokolási kötelezettséget, valamint a *ne bis in idem* elvét. Negyedszer, a Bizottság megsértette az arányosság elvét, az indokolási kötelezettséget és az egyenlő bánásmód elvét, amikor a bírságban állítólag elmulasztotta megfelelően kifejezésre juttatni a felperes korlátozott részvételét. A Bizottság továbbá megsértette az arányosság elvét és a bírságkiszabási iránymutatást, amikor nem vette figyelembe enyhítő körülményként a felperes gondatlanságát – ha egyáltalán tanúsított ilyet –, továbbá a felperes lényegesen korlátozott szerepét és versenyszerű magatartását.

5. Ötödik jogalap: lényeges eljárási szabályok megsértése

Az ötödik jogalap arra vonatkozik, hogy a Bizottság állítólag az EUMSZ 263. cikk értelmében vett lényeges eljárási szabályokat sértett, amikor elmulasztott kiegészítő kifogásközlést intézni a Nichiconhoz, továbbá amikor túl rövid időt biztosított neki a védekezéshez.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003., L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

2018. június 3-án benyújtott kereset – Tokin Corporation kontra Bizottság

(T-343/18. sz. ügy)

(2018/C 294/64)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek**

Felperes: Tokin Corporation (Szendai, Japán) (képviselők: C. Thomas, T. Yuen és M. Perez ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 2018. március 21-i C(2018) 1768 bizottsági határozat 2. cikkének f) pontját, amennyiben az 5 036 000 EUR bírságot szab ki a NEC Corporation-nel egyetemlegesen a TOKIN Corporation-re;
- csökkentse az ezen határozat 2. cikkének f) pontjában a NEC Corporation-nel egyetemlegesen a TOKIN Corporation-re kiszabott bírság összegét;
- semmisítse meg ezen határozat 2. cikkének g) pontját, amennyiben az 8 814 000 EUR bírságot szab ki a TOKIN Corporation-nel szemben;
- csökkentse az ezen határozat 2. cikkének g) pontjában a TOKIN Corporation-nel szemben kiszabott bírság összegét; és
- a Bizottságot kötelezze a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet ⁽¹⁾ 23. cikkének (3) bekezdését, valamint az egyenlő bánásmód elvét azzal, hogy a 2011/12-es üzleti évre hivatkozott az eladások értékének meghatározására vonatkozó referencia-időszakként.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet 23. cikkének (3) bekezdését, valamint a személyes felelősség elvét azzal, hogy az enyhítő körülmények esetén érvényes csökkentést alkalmazta a bírság alapösszegére, ahelyett hogy csökkentette volna az alapösszeg kiszámításához használt, a jogsértés súlya alapján meghatározott százalékos értéket a jogsértés olyan tényezőjét illetően, amelynek tekintetében a felperes felelősnek tekintették.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

2018. június 4-én benyújtott kereset – Rubycon és Rubycon Holdings kontra Bizottság**(T-344/18. sz. ügy)**

(2018/C 294/65)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek**

Felperesek: Rubycon Corp. (Ina, Japán) és Rubycon Holdings Co. Ltd (Ina) (képviselők: J. Rivas Andrés, A. Federle és M. Relange ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az EUMSZ 101. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke szerinti eljárásban (AT.40136 – „kondenzátorok” ügy) 2018. március 21-én hozott C(2018) 1768 final bizottsági határozatot a Rubycont érintő részében, különösen pedig az 1. cikk h) pontját, a 2. cikk k) pontját, a 2. cikk (l) bekezdését és a 4. cikket;
- rendelje el a Rubyconnal szemben a megtámadott határozat 2. cikkében kiszabott bírság összegének jelentősen csökkentését olyan mértékűre, amely nem hátrányosan megkülönböztető jellegű, és amely figyelembe veszi a Rubycon kimagasló együttműködését;
- kötelezze a Bizottságot a felperesek részéről felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek két jogalapra hivatkoznak.

1. Az arra alapított első jogalap, hogy a megtámadott határozat téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Bizottság a jogsértés nagyobb súlya miatt a Rubycont nem részesítette „részleges mentességben” a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény⁽¹⁾ (26) pontja szerint.
2. Az arra alapított második jogalap, hogy a megtámadott határozat indokolása elégtelen, és téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben a Bizottság úgy határozott, hogy nem tér el az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatástól,⁽²⁾ és a Rubycont nem részesíti további bírságcsökkentésben, ami sérti az arányosság és az egyenlő bánásmód uniós jogi elveit, valamint a büntetések egyéniesítésének elvét.

⁽¹⁾ Bizottsági közlemény a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről (HL 2006. C 298., 17. o.).

⁽²⁾ Iránymutatás az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról (HL 2006. C 210., 2. o.).

2018. június 5-én benyújtott kereset – Ukrselhosprom PCF és Versobank kontra EKB**(T-351/18. sz. ügy)**

(2018/C 294/66)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek**

Felperesek: Ukrselhosprom PCF LLC (Solone, Ukrajna) és Versobank AS (Tallinn, Észtország) (képviselők: O. Behrends, L. Feddern és M. Kirchner ügyvédek)

Alperes: Európai Központi Bank (EKB)

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Központi Bank által a Versobank AS bank működési engedélye visszavonásáról 2018. március 26-án hozott ECB/SSM/2018–EE-1 WHD-2017-0012. sz. határozatot;
- az alperest kötelezze az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek tizenegy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy az EKB-nak nincs hatásköre arra, hogy határozatot hozzon a Versobank AS felszámolása tekintetében.
2. A második jogalap azon alapul, hogy az EKB nem végezte el saját értékelését az alapul fekvő, pénzmosással és terrorizmus-finanszírozással összefüggő kérdésekben.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy az EKB nem vizsgálta meg és nem értékelte gondosan és pártatlanul az ügy összes vonatkozását, különös tekintettel a pénzmosással és terrorizmus-finanszírozással összefüggő kockázatokra és az előírásoknak való megfelelésre.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy az EKB jogsértő módon utasított el más lehetőségeket, különösen azt, hogy értékesítsék a Versobankot, vagy azt, hogy lehetővé tegye a Versobank számára, hogy maga indítson végelszámolást.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy az EKB megsértette az egyenlő bánásmód elvét.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy az EKB megsértette az arányosság elvét.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy az EKB megsértette a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvét.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy az EKB visszaélt a hatáskörével.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy az EKB megsértette a meghallgatáshoz való jogot.
10. A tizedik jogalap azon alapul, hogy az EKB megsértette a védelemhez való jogot.
11. A tizenegyedik jogalap azon alapul, hogy az EKB nem megfelelően indokolt határozatot bocsátott ki.

2018. június 5-én benyújtott kereset – Nippon Chemi-Con Corporation kontra Bizottság

(T-363/18. sz. ügy)

(2018/C 294/67)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Nippon Chemi-Con Corporation (Tokió, Japán) (képviselők: H. Niemeyer, M. Röhrig, D. Schlichting és I. Stoicescu ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- teljes egészében vagy részben semmisítse meg az Európai Bizottságnak az EUMSZ 101. cikk és az EGT-megállapodás 53. cikke szerinti eljárásban (AT.40136 – „kondenzátorok” ügy) 2018. március 21-én hozott határozatát;
- vagy semmisítse meg az Európai Bizottság 2018. március 21-i határozata 2. cikkének g) pontját;
- vagy az EUMSZ 261. cikk és az 1/2003 rendelet 31. cikke szerinti korlátlan felülvizsgálati jogkörében eljárva csökkentse a felperesre az Európai Bizottság 2018. március 21-i határozata 2. cikkének g) pontjában kiszabott bírságot;
- az Európai Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hat jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy megsértették a meghallgatáshoz való jogot és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkét

A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a meghallgatáshoz való jogát azzal, hogy egyik olyan ügyirathoz sem biztosított hozzáférést, amelyekre a megtámadott határozatban hivatkozott, nem szolgáltatva az összes lehetséges mentő bizonyítékot, nem adott ki kiegészítő kifogásközlést az eredeti kifogásközlés hiányosságainak orvoslására, és ehelyett tényeket tartalmazó levelet küldött, valamint nem biztosított megfelelő hozzáférést a többi féllel való találkozók jegyzőkönyveiről.

2. A második, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság az EGT-t érintő jogsértéssel kapcsolatban nem szolgáltatott az állítólagos jogsértés teljes időtartama vonatkozásában pontos és egybehangzó bizonyítékokat.

A Bizottság továbbá nem szolgáltatott az EGT-t érintő jogsértéssel kapcsolatban az állítólagos jogsértés teljes időtartama vonatkozásában pontos és egybehangzó bizonyítékokat, különösen az EGK-találkozókat (1998–2003) és a három- és többoldalú találkozókat illetően, valamint azoknak 2009 és 2012 között az EGT-re gyakorolt hatásával kapcsolatban.

3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy egységes és folyamatos jogsértéssel kapcsolatban nem állt fenn elegendő bizonyíték

A felperes szerint a Bizottság nem bizonyította olyan egységes és folyamatos jogsértés fennállását, amelyre egy tizennégy éves időszak tekintetében és az EGT-t érintően az összes alumínium elektrolitkondenzátorral és az összes tantál elektrolitkondenzátorral összefüggésben állítólagosan tartott bármilyen jellegű találkozón sor került, mivel a Bizottság nem határozott meg az előírt szabályoknak megfelelő, egységes versenyellenes gazdasági célt követő átfogó tervet, és azt sem bizonyította, hogy a különböző találkozók között egymást kiegészítő kapcsolat állt fenn.

4. A negyedik, arra alapított jogalap, hogy nem állt fenn cél általi jogsértés

A Bizottság állítólag azt is elmulasztotta bizonyítani, hogy a versenyellenes magatartás cél általi jogsértésnek minősült, mivel a találkozók és kapcsolatfelvételek során a jövőbeli ákról és az információszolgáltatásról való feltételezett megbeszélések az EGT-n belüli eladásokra való hatásukat illetően szórványosak és hatályukat tekintve nagyon korlátozottak voltak.

5. Az ötödik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság állítólag nem rendelkezett hatáskörrel

A Bizottság továbbá tévesen állapította meg hatáskörét az állítólagos jogsértést illetően, mivel nem szolgáltatott elegendő bizonyítékot az állítólagos jogsértés az EGT közötti kapcsolatáról. A Bizottság nem vette figyelembe az azzal kapcsolatos bizonyítékot, hogy valójában egyik két- és háromoldalú kapcsolatnak sem volt hatása az EGT-n belüli eladásokra, mivel a kapcsolatok a nem európai fogyasztókra helyezték a hangsúlyt. A Bizottság nem bizonyította az azzal kapcsolatos állításait, hogy a japán kondenzátor-gyártók azzal a céllal vettek részt a találkozókön, hogy csökkentsék az EGT-n belüli versenyt.

6. A hatodik, arra alapított jogalap, hogy megsértették az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikkének (2) és (3) bekezdését, a Bizottság bírságszabási irányutatóit,⁽²⁾ valamint a bírságok meghatározásával kapcsolatos alapelveket, nevezetesen az egyenlő bánásmód és az arányosság elvét.

Végül a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) és (3) bekezdését, a Bizottság bírságkiszabási iránymutatásait, valamint a bíróságok meghatározásával kapcsolatos alapelveket, nevezetesen az egyenlő bánásmód és az arányosság elvét azzal, hogy aránytalan eladási értéket vett tekintetbe, és nem vette figyelembe, hogy az állítólagos jogsértés korlátozottan kapcsolódik az EGT-hez.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

⁽²⁾ Az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatás (HL 2006. C 210., 2. o.).

2018. június 25-én benyújtott kereset – Intas Pharmaceuticals kontra EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)

(T-380/18. sz. ügy)

(2018/C 294/68)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Intas Pharmaceuticals LTD (Ahmedabad, India) (képviselő: M. Edenborough QC)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Laboratorios Indas SA (Pozuelo de Alarcón, Spanyolország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: az INTAS európai uniós szóvédjegy bejelentése – 14 153 811. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2018. április 16-án hozott határozata (R 815/2017-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- másodlagosan változtassa meg a megtámadott határozatot oly módon, hogy a felszólalást visszautalja a felszólalási osztályhoz új eljárásra;
- az EUIPO-t kötelezze a jelen eljárással és a fellebbezési tanács előtti eljárással összefüggésben a felperes részéről felmerült költségek viselésére;
- másodlagosan, ha a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél beavatkozik, az EUIPO-t és a beavatkozót egyetemlegesen kötelezze a jelen eljárással és a fellebbezési tanács előtti eljárással összefüggésben a felperes részéről felmerült költségek viselésére.

Jogalap

— az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2018. június 26-án benyújtott kereset – Sta*Ware EDV Beratung kontra EUIPO – Accelerate IT Consulting (businessNavi)

(T-383/18. sz. ügy)

(2018/C 294/69)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Sta*Ware EDV Beratung GmbH (Starnberg, Németország) (képviselő: M. Bölling és M. Graf ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Accelerate IT Consulting GmbH (Ahlen, Németország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

A vitatott védjegy: a businessNavi európai uniós ábrás védjegy – 9 155 698. sz. európai uniós védjegy.

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2018. május 2-án hozott határozata (R 434/2017-5. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot, amennyiben az hatályon kívül helyezte a törlési osztály a 2017. február 16-i határozatát (12 336 C. sz. törlési ügy), és kimondta, hogy a 9 155 698. sz. businessNavi európai uniós ábrás lajstromozása továbbra is fennmarad a 42. osztályba tartozó következő szolgáltatások vonatkozásában:

szoftverek frissítése, számítógépekkel kapcsolatos konzultáció, számítógépes programozással kapcsolatos tanácsadás, számítógépes rendszerelemzés, számítógépes rendszertervezés, adatkezelés szervereken, elektronikus adatfeldolgozási (EDP) programozó szolgáltatásai, információtechnológiai szaktanácsadás (informatikus szolgáltatások), adatfeldolgozó programok készítése, szoftvertervezés, hálózati számítógépes programok kivitelezése, szoftverek telepítése és karbantartása internetes hozzáféréshez, szoftvertelepítés, számítógépes hálózatok konfigurálása szoftverek segítségével, a hálózati üzemelés teljesítménymonitoringja és elemzése, szerverek adminisztrálása, számítástechnikával kapcsolatos mérnöki projektmenedzsment szolgáltatások;

— az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 58. cikke (1) bekezdése a) pontja és 18. cikke, továbbá a 2868/95/EK bizottsági rendelet 22. szabálya (3) és (4) bekezdése és 40. szabálya (5) bekezdése egymással összefüggésben értelmezett rendelkezéseinek megsértése.

2018. június 27-én benyújtott kereset – Iccrea Banca kontra Bizottság és ESZT

(T-386/18. sz. ügy)

(2018/C 294/70)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo (Róma, Olaszország) (képviselők: P. Messina, F. Isgro és A. Dentoni Litta ügyvédek)

Alperesek: Európai Bizottság, Egységes Szanálási Testület

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az EUMSZ 263. cikk alapján az Egységes Szanálási Testület 2018. április 12-i SRB/ES/SRF/2018/03. sz. határozatát, és adott esetben a vonatkozó mellékleleteket, úgyszintén az Egységes Szanálási Testület valamennyi későbbi, akár nem ismert határozatát, amelyek alapján a Banca d'Italia elfogadta a 2018. április 18-i 0517765/18. sz. és 2018. május 28-i 0646641/18. sz. intézkedéseket;
- rendelje el az EUMSZ 268. cikk alapján az Iccrea Bancát ért azon kár megtérítését, amelyet az Egységes Szanálási Testület okozott a felperes által fizetendő hozzájárulások megállapításával kapcsolatos feladatainak ellátása során, és amely az Iccrea Banca által teljesített jelentősebb befizetésekéből áll;
- másodlagosan, amennyiben a Törvényszék nem ad helyt az említett kérelmeknek, állapítsa meg a rendelet 5. cikke (1) bekezdése a) és f) pontjának (vagy adott esetben e rendelet egészének) érvénytelenségét az egyenlő bánásmód, a hátrányos megkülönböztetés tilalma és az arányosság alapelveinek megsértése miatt;
- minden esetben az Egységes Szanálási Testületet kötelezze a jelen eljárásban felmerült összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset az Egységes Szanálási Testület 2018. április 12-i SRB/ES/SRF/2018/03. sz. határozata, és a vonatkozó mellékleletek, valamint valamennyi későbbi, akár nem ismert határozata ellen irányul, amelyek megállapítják a 2015/63/EU rendelet⁽¹⁾ alapján a felperes által fizetendő hozzájárulást.

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap a vizsgálat hiányán, a ténybeli helyzet téves értékelésén, a 2015/63/EU rendelet 5. cikke a) pontjának megsértésén és téves alkalmazásán, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalma és a megfelelő ügyintézés elveinek megsértésén alapul.
 - A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy az Egységes Szanálási Testület tévesen alkalmazta a 2015/63/EU rendelet 5. cikkének a) pontját a felperes által fizetendő hozzájárulások kiszámításakor, mivel nem vette figyelembe a csoporton belüli kötelezettségek alkalmazását.

2. A második jogalap a vizsgálat hiányán, a ténybeli helyzet téves értékelésén, a 2015/63/EU rendelet 5. cikke f) pontjának megsértésén és téves alkalmazásán, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalma és a megfelelő ügyintézés elveinek megsértésén alapul.
- A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy az Egységes Szanálási Testület tévesen alkalmazta a 2015/63/EU rendelet 5. cikkének f) pontját azáltal, hogy olyan helyzetet idézett elő, amelyben kétszeres elszámolás történt.
3. A harmadik jogalap valamely uniós szerv által tanúsított magatartás jogellenességén mint az EUMSZ 268. cikk szerinti szerződésen kívüli felelősség megállapíthatóságának kritériumán alapul.
- A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy az Egységes Szanálási Testület magatartása minden olyan szükséges tényezőt tartalmaz, amelyet az uniós ítélkezési gyakorlat az ilyen kérelemhez mindig is megkövetelt, nevezetesen az intézménynek felrótt magatartás jogellenességét, a kár tényleges fennállását, valamint a tanúsított magatartás és a vitatott kár közötti okozati összefüggés fennállását.
4. A másodlagosan és eseti jelleggel felhozott negyedik jogalap a tényleges érvényesülés, az egyenértékűség és az egyenlő bánásmód elveinek megsértésén, következésképpen a 2015/63/EU rendelet alkalmazhatatlanságán alapul.
- A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy az említett rendelet és a felperes helyzete közötti esetleges ellentmondás sértené az előzőekben kifejtett elveket, amennyiben az Iccreával azonos ténybeli helyzetben lévő személyekre a hozzájárulások csökkentése vonatkozna, amely jogellenesen súlyosbítaná a felperes helyzetét, ami azzal a következménnyel járna, hogy hasonló helyzeteket eltérő módon kezelnének.

(¹) A 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanálásfinanszírozási rendszerhez való előzetes hozzájárulás tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2014. október 21-i 2015/63/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2015. L 11., 44. o.).

2018. június 28-án benyújtott kereset – Mellifera kontra Bizottság

(T-393/18. sz. ügy)

(2018/C 294/71)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Mellifera e. V., Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Rosenfeld, Németország) (képviselő: A. Willand Rechtsanwalt)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 2018. április 19-i Ares (2018) 2087165. sz. bizottsági határozatot, amelyet a felperessel 2018. április 19-én közöltek;
- a Bizottságot kötelezze a jogvita költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a keresetét az alábbi jogalapokra alapítja:

Az 1367/2006/EK rendelet (¹) 10. cikkének a 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjával összefüggésben értelmezett (1) bekezdésének és az Árhusi Egyezménynek (²) a megsértése

- A felperes érvelése szerint a glifozát hatóanyag jóváhagyásának a megújítása olyan közigazgatási aktus, amely az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerinti eljárásban felülvizsgálható.
- Ezenfelül a felperes különösen arra hivatkozik, hogy a jóváhagyás megújítása „egyedi hatályú intézkedés”, mivel a jóváhagyási eljárás keretében a kérelmezővel szemben hoznak határozatot.
- A felperes továbbá azzal érvel, hogy a glifozát hatóanyagok a hatályos előírások alapján való jóváhagyása csak a biodiverzitás védelmét szolgáló megfelelő korlátozások és feltételek mellett lett volna megengedett.
- A felperes végezetül a glifozát hatóanyag jóváhagyásának megújítására vonatkozó eljárás tekintetében elkövetett hibára hivatkozik.

- (¹) A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 264., 13. o.)
- (²) Az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ-EGB) a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezménye (kihirdette: a 2001. évi LXXXI. törvény).

2018. június 27-én benyújtott kereset – TrekStor kontra EUIPO (Theatre)

(T-399/18. sz. ügy)

(2018/C 294/72)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: TrekStor Ltd (Hongkong, Kína) (képviselők: O. Spieker, A. Schönfleisch, M. Alber ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy: a Theatre európai uniós szövedjegy bejelentése – 16 374 886. sz. védjegybejelentés

A megtámadott határozat: az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2018. április 26-án hozott határozata (R 2238/2017-2. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának, valamint (2) bekezdésének megsértése.
-

2018. július 2-án benyújtott kereset – Zhadanov kontra EUIPO (PDF Expert)

(T-404/18. sz. ügy)

(2018/C 294/73)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek***Felperes:* Igor Zhadanov (Odessza, Ukrajna) (képviselő: P. Olson, ügyvéd)*Alperes:* az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)**Az EUIPO előtti eljárás adatai***A vitatott védjegy:* a PDF Expert európai uniós szövédjegy bejelentése – 16 257 735. sz. védjegybejelentés*A megtámadott határozat:* az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2018. április 18-án hozott határozata (R 1813/2017-2. sz. ügy)**Kereseti kérelmek***A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:*

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- rendelje el a 16 257 735. sz. „Számítógépes alkalmazási szoftver személyi számítógépekre, mobiltelefonokra és hordozható elektronikus készülékekre, azaz pdf dokumentumok megtekintésére, szerkesztésére és kezelésére szolgáló szoftver” európai uniós védjegybejelentés lajstromozását;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

- A fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem ismerte el a bejelentett áruk sajátos jellegét.
- A fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot a benyújtott bizonyíték értékelése során, amikor megállapította, hogy a bejelentett védjegy nem rendelkezik a használat révén szerzett megkülönböztető képességet.

2018. július 3-án benyújtott kereset – Holmer Dahl kontra ESZT

(T-405/18. sz. ügy)

(2018/C 294/74)

*Az eljárás nyelve: spanyol***Felek***Felperesek:* Helene Holmer Dahl (Madrid, Spanyolország) (képviselők: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías és A. Lois Perreau de Pinninck ügyvédek)*Alperes:* Egységes Szánálási Testület

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg az Egységes Szanálási Testület szerződésen kívüli felelősségét, és kötelezze azt azon aktusainak és mulasztásainak összességével a felperesnek okozott kár megtérítésére, amelyek megfosztották a tulajdonában álló Banco Popular Español S. A. részvényektől;
- kötelezze a Testületet, hogy fizesse meg a felperesnek az elszenvedett vagyoni és nem vagyoni kár megtérítéséeként a következő összeget („követelt összeg”):
 - vagyoni kár címén összesen 160 558,41 eurót a Banco Popular részvények leírásáért, és
 - nem vagyoni kár címén legfeljebb 160 558,41 eurót vagy a Törvényszék által megfelelőnek tartott összeget;
- a követelt összeget növelje meg a 2017. június 7-től a jelen eljárást befejező ítélet kihirdetésének napjáig esedékes kompenzációs kamattal;
- a követelt összeget növelje meg a jelen ítélet kihirdetésének napjától a követelt összeg teljes kifizetésének napjáig az EKB által a fő refinanszírozási műveletekre megállapított kamatláb két százalékponttal növelt értékének megfelelő késedelmi kamattal;
- a Testületet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A főbb jogalapok és érvek hasonlóak a T-659/17. sz., Vallina Fonseca kontra Egységes Szanálási Testület ügyben (HL 2017. C 424., 42. o.) hivatkozottakhoz.

2018. július 2-án benyújtott kereset – mobile.de kontra EUIPO – Droujestvo S Ogranichena Otvornost „Rezon” (mobile.ro)

(T-412/18. sz. ügy)

(2018/C 294/75)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: mobile.de GmbH (Dreilinden, Németország) (képviselő: T. Lührig ügyvéd)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Droujestvo S Ogranichena Otvornost „Rezon” (Szófia, Bulgária)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a felperes

A vitatott védjegy: a mobile.ro európai uniós ábrás védjegy – 8 838 542. sz. európai uniós védjegy

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO első fellebbezési tanácsának 2018. március 29-én hozott határozata (R 111/2015-1. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 18. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértése, a rendelet 64. cikkének (2) és (3) bekezdésével összefüggésben;
- az (EU) 2018/625 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 19. cikke (2) bekezdésének és 10. cikke (3) bekezdésének megsértése, az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 64. cikkének (2) és (3) bekezdésével összefüggésben;
- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 60. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértése, a rendelet 8. cikkének (1) bekezdése b) pontjával és (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontjával összefüggésben;
- az európai uniós védjegyrendelet 4. cikke (3) bekezdésének megsértése, a 207/2009/EK tanácsi rendelet 59. cikke (1) bekezdéséből és az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 61. cikkének (2) bekezdéséből következő jogelvekkel összefüggésben.

2018. július 4-én benyújtott kereset – Portigon kontra ESZT

(T-413/18. sz. ügy)

(2018/C 294/76)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Portigon AG (Düsseldorf, Németország) (képviselők: D. Bliesener és V. Jungkind)

Alperes: Egységes Szanalási Testület (ESZT)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az alperesnek az Egységes Szanalási Alaphoz való 2018. évi előzetes hozzájárulás meghatározásáról szóló, 2018. április 12-i határozatát (Az.: SRB/ES/SRF/2018/03) a felperest érintő részében;
- az alperest kötelezze az eljárás költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik, amely jogalapok lényegüket tekintve megegyeznek vagy hasonlóak a T-420/17, Portigon kontra ESZT ügyben ⁽¹⁾ felhozott jogalapokkal.

⁽¹⁾ HL 2017. C 277., 56. o.

2018. július 4-én benyújtott kereset – Silgan Closures és Silgan Holdings kontra Bizottság

(T-415/18. sz. ügy)

(2018/C 294/77)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Silgan Closures GmbH (München, Németország) és Silgan Holdings Inc. (Stamford, Connecticut, Egyesült Államok) (képviselők: D. Seeliger, Y. Gürer, R. Grafunder és V. Weiss ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék

- semmisítse a helyszíni vizsgálatot elrendelő 2018. április 6-i, 2018. április 24-én közzét C(2018) 2173 final határozatot;
- semmisítse meg az e jogellenes határozat alapján lefolytatott helyszíni vizsgálat alapján megtett összes intézkedést;
- különösen, a Bizottság jövőbeli határozatának a Törvényszék általi megsemmisítésének terhe mellett kötelezze a Bizottságot arra, hogy szolgáltatssa vissza az iratok összes olyan másolatát, amelyeket a helyszíni vizsgálat során készített és magával vitt; valamint
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek a következő jogalapokra hivatkoznak:

1. A védelemhez való alapvető jogok és eljárási alapelvek megsértése

Az első jogalap keretében a felperesek különösen azt kifogásolják, hogy a Bundeskartellamt (a német szövetségi versenyhatóság) olyan információkat továbbított a Bizottságnak, amelyeket a felperesek a 2014 óta folyamatban lévő nemzeti eljárás során, együttműködés keretében bocsátottak a Bundeskartellamt rendelkezésére, és amelyeket ezért az 1/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 12. cikke szerinti információcsere során nem lehetett volna továbbadni.

2. A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat téves indokolása, valamint a helyszíni vizsgálat tárgyának észszerűtlenül tág és elvont meghatározása („fishing expedition”), továbbá az, hogy nem volt elegendő valószínűsítő körülmény**3. Az arányosság elvének megsértése**

Ezzel összefüggésben a felperesek előadják, hogy a helyszíni vizsgálatnak a Bundeskartellamt által folytatott vizsgálat és az e hatóság előtti eljárás állása alapján történő elrendelése nem volt sem szükséges, sem pedig az elérni kívánt célra alkalmas.

4. Hatáskörrel való visszaélés

A negyedik jogalap keretében a felperesek azt állítják, hogy a helyszíni vizsgálat elrendelése az ügytől idegen megfontolásokon alapul. A célokkal ellentétes olyan együttműködésről van szó a Bundeskartellamt és a Bizottság között, amely arra irányul, hogy lehetővé tegye a vállalkozásoknak a Bizottság általi olyan szankcionálását, amelyre a nemzeti szinten fennálló joghézag folytán nem kerülhetett volna sor.

5. A Bizottság hatáskörének hiánya és a szubszidiaritás elvének megsértése

Ezzel összefüggésben a felperesek azt állítják, hogy nem egyértelmű, hogy a Bundeskartellamt ne lett volna megfelelő helyzetben ahhoz, hogy az előtte folyamatban lévő eljárást szabályszerűen végig lefolytassa, és nem világos az sem, hogy az eljárást a terjedelme és a hatásai folytán miért lehetett volna egy ennyire előrehaladott szakaszban uniós szinten jobban lefolytatni.

(¹) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003., L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

2018. július 10-én benyújtott kereset – Bauer Radio kontra EUIPO – Weinstein (MUSIKISS)

(T-421/18. sz. ügy)

(2018/C 294/78)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Bauer Radio Ltd (Peterborough, Egyesült Királyság) (képviselő: G. Messenger Barrister)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Simon Weinstein (Bécs, Ausztria)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott védjegy: a MUSIKISS európai uniós szóvédjegy bejelentése – 12 317 616. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO első fellebbezési tanácsának 2018. március 14-én hozott határozata (R 510/2017-1. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t és a másik felet kötelezze saját költségeik és a felperes részéről felmerült költségek viselésére.

Jogalap

- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2018. július 6-án benyújtott kereset – Fissler kontra EUIPO (vita)

(T-423/18. sz. ügy)

(2018/C 294/79)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Németország) (képviselő: G. Hasselblatt és K. Middelhoff ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy: vita európai uniós szóvédjegy – 15 857 188. sz. védjegybejelentés

A megtámadott határozat: az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2018. március 28-án hozott határozata (R 1326/2017-5. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértése.
-

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU